

Păcatul De Neiertat

...mă simt doar minunat, și astfel eu—eu urma să încep trezirea numaidecît. Și cîțiva scumpi prieteni buni de ai mei, încît doar nu le puteam spune nu, Fratele Arganbright, și mulți din ei din California, Oamenii de Afaceri Creștini, mi-au cerut să-i întîlnesc în Idaho. Și eu trebuie să merg în California dimineată; să merg sus în Idaho, pentru Marți. Și ei se duc jos pe Snake River, și așa mai departe, au vrut ca eu să merg cu ei. Astfel eu nu am avut întîlniri programate, astfel eu . . . Voi știți, cînd cineva face ceva bine pentru voi, voi îi iubiți. Asta-i adevărat. Ei au fost buni cu mine. Astfel eu am mers înăuntru și am întrebat pe Domnul, și se părea că El mi-a spus că ar fi în ordine pentru mine să merg, astfel atunci eu merg.

² Apoi vin înapoi, cu voia lui Dumnezeu, și încep trezirea, și să avem un timp bun de modă veche. Acum noi vrem ca voi să vă gîndiți la aceasta, și să vă rugați pentru asta, ca Dumnezeu doar să deschidă ferestrele Cerului și să toarne jos Duhul trezirilor peste noi.

³ Așa cum am spus azi dimineată, voi știți, apele și . . . Spre exemplu, rîul, așa putea spune. Acum, cînd . . . Și uneori acel rîu este doar așa de agitat, și sare și saltă, dar nu are mai multă apă în el decît avea atunci cînd era așa de liniștit cît se putea să fie. Dar el are o trezire în desfășurare, voi vedeți, și vîntul suflă în jos peste el, și-l face să sară și să se bucure. Și lucru bun despre asta este, că duce toate bețele și gunoiul, așa cum am spus, pe mal.

⁴ Aceasta este ce face trezirea, doar ne saltă în jur în felul acela pînă cînd ea doar ne ia . . . Noi săltăm *aici* jos, și săltăm sus, și săltăm pe *acolo* , și acolo să ne rugăm pentru *acesta* , și jos la vecinul, vedeți voi. Primul lucru știți, Domnul ne descoperă, “Tu știi, tu nu ar fi trebuit să vorbești despre vecinul acela, oricum.”

“Păi, eu voi merge să-i cer să meargă la biserică.”

⁵ Asta cumva saltă puțină zgură afară, voi știți. Astfel aceasta este ceea ce vrem noi să facem în acest timp care vine.

⁶ Acum, nu vreau să iau prea mult din timpul vostru, căci știu că mîine este—este Luni, și zi de lucru. Și în decursul timpului trezirii, dacă Dumnezeu va voi, noi vrem doar cam o oră și jumătate bună, sau două ore, dintr-o seară; serviciu de cîntări și apoi să mergem chiar în învățătura Cuvîntului.

⁷ Și eu cred căci cîntările sînt minunate, dar voi puteți ruina o adunare prin cîntări, vedeți, prea multe de ele. Vedeți? Noi putem cînta, dar ceea ce este Casa lui Dumnezeu, este pentru

corectare, pentru Cuvînt, pentru înțelegere, instrucțiune, ca noi să știm cum să ne comportăm. Și eu cred că voi aveți cîntările voastre întocmai bine acum, întocmai cum au fost în seara aceasta. Aceasta-i foarte bine.

⁸ Acum, în decursul acestui timp, noi vom avea cîteva speciale, desigur. Nu le putem pune pe toate într-o seară, dar, seară de seară, noi vom avea speciale.

⁹ Și noi vrem ca voi să invitați pe oameni să vină înăuntru, și, deoarece s-ar putea să trebuiască să o anunțăm imediat, cînd ajungem înapoi. Și să o urmăriți. Iar noi vom pune un mic anunț în ziar, și—și voi toți să veniți. Acum, acesta nu va fi un serviciu de vindecare. Aceasta va fi o trezire.

¹⁰ Acum, o trezire nu înseamnă să aduci înăuntru noi convertiți. O trezire înseamnă să trezești pe cei care sînt deja convertiți. Vedeți? Este, o *trezire*, înseamnă “a reînvia,” vedeți, “a aduce sus,” “să faci viață din nou.” Și biserica, uneori, noi ajungem doar puțin delăsători, și astfel noi căutăm unul din timpurile acelea vechi, așa cum obișnuiam noi să le avem, cu mult timp în urmă.

¹¹ Gertie m-a chemat cu un timp în urmă, și a zis că ea și sora Angie o să vină și să cînte cîntarea aceea *Camp Meeting Time* (de patruzeci de ani în urmă) pentru mine. Astfel noi așteptăm. . . Și—și spuneți la ceilalți frați și surori ai bisericii că ei sînt invitați toți.

¹² Acum, în seara aceasta noi vom studia un subiect foarte adînc, anunțat azi dimineață. Și eu desigur apreciez ospitalitatea și bunătatea Fratelui nostru Neville. Întotdeauna voind să șadă în spate și să ne lase să mergem în față și fiecare lucru. Acela-i un frate adevărat. Renunță la amvonul lui numaidecît, ca și cum n-ar fi nimic, astfel, să facă. Astfel, noi, eu apreciez pe Fratele Neville, foarte mult. Și el a fost întotdeauna cooperativ în fiecare lucru pe care i-am cerut vreodată să facă. El era chiar la lucru să o facă, tocmai așa, astfel eu apreciez un astfel de frate.

¹³ Azi dimineață. . . Noi am studiat, pentru ultimele patru luni, sau cam așa ceva, în al 9-lea . . . sau al 10-lea capitol din Cartea Evreilor. Noi am început la versetul al 8-lea, și am trecut pînă cam la al 25-lea, cred eu, azi dimineață. Apoi, deseară, am anunțat să învăț, dacă va voi Domnul, despre. . . *Păcatul De Neiertat*. Ce este păcatul de neiertat?

¹⁴ Acum, pentru a obține o temelie, noi vrem să mergem înapoi în citirea Scripturii, și să revizuim doar o afirmație, sau două, de azi dimineață, și atunci să intrăm în acest subiect din versetul al 25-lea, sau versetul al 26-lea, mai degrabă, și din Cartea despre Evrei, capitolul al 10-lea. Să începem să revizuim cam de la versetul al 19-lea, și să aflăm cîteva lucruri.

¹⁵ Pavel, vorbind aici, încearcă să separe legea și harul. Principiul, sau subiectul principal, este separarea legii de la har. Și aici el scoate în relief apropierea de Cristos, prin lege; apropierea de Dumnezeu, prin Cristos. Și el le separă, împreună, arătând unde joacă rolul fiecare parte. Și toate, în Evanghelii, ele toate joacă aceeași parte, numai că aceasta era în perioade diferite.

¹⁶ Atunci noi am avut unde a venit acel închinător, și a făcut oferta lui pe jertfa sîngerîndă. Azi dimineață noi am deschis acolo la Iov, mental vorbind, l-am găsit pe Iov trăind sub zilele jertfelor, și arderea de tot. Și El se gîndea că poate din cauză căci copiii lui ar fi putut păcătui în vreun fel, că ei nu au înțeles că ei au păcătuit, Iov a făcut o ardere de tot pentru copiii lui, să fie sigur. Mie îmi place asta. Vouă nu? Interesați în copiii voștri! Făcînd o ardere de tot, oferind o rugăciune sub jertfa morții unei oi, ca copiii lui să nu fie pierduți, dacă ei au păcătuit, ca Dumnezeu să-i ierte de păcatele lor.

¹⁷ Apoi noi o luăm înainte prin Iov și aflăm, la sfîrșit, cum s-a meritat aceasta. Dumnezeu, după ce Iov a trecut prin timpul lui de pedepsire și încercări. La sfîrșit aceasta s-a meritat. Iov nu a pierdut nici unul din copiii lui. Lui i-au fost redat toate oile lui, toate vitele lui, toți boii lui, toate cămilele lui, dublu. Și apoi Dumnezeu i-a restituit, sau i-a dat copiii lui. Ei erau toți morți, față de pămînt; dar ei așteptau, în Glorie, ca el să vină. Nici unul din ei pierdut, vedeți. Dumnezeu i-a dat lui Iov fiicele și fiii lui. Ce înseamnă să trăiești și să umbli în Lumina în care tu trebuie să umbli, să trăiești pe deplin față de toate regulile și vremurile, cînd El domnește.

¹⁸ Noi aflăm în Biblie, că Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, care era verișor al doilea cu Isus, că el era un om drept. Ați observat voi aceasta în Scriptură? “Om drept, trăind sub lege,” și în casa lui se făceau rugăciuni încontinuu. Și soția lui, Elisabeta, era stearpă. Și acesta era Duhul Sfînt care a venit la el în formă . . . sau, Gabriel, era acesta, arhanghelul. Cînd el își făcea jertfa lui, de tămîie clătinată, arzînd tămîie, în timp ce se făceau rugăciuni în templu, că arhanghelul Gabriel a venit la el, deoarece el umbra în toată Lumina în care el trebuia să umble.

¹⁹ Acea este tot ce Dumnezeu poate să ceară de la noi, toată Lumina în care noi trebuie să umblăm.

²⁰ Acolo este unde Evanghelia, obiectul mental al Evangheliei, a eșuat în țara păgînă, din cauză că noi le-am adus numai o teorie, sau ceva teologie, mai degrabă, pe care a făcut-o vreun om. Și, în aceea, noi le-am prezentat-o, și aceasta nu este mai mult efectivă decît propria lor închinare pe care o aveau.

²¹ Dacă, în alte cuvinte, dacă ei sînt învățați că soarele este o putere mai mare și el controlează pămîntul. El o face, într-un

anumit sens, dar, atunci, ei cred că acel soare are o putere, căci prin soare vine vegetație, prin soare vine viață, prin soare vine... Bine, aceasta este exact adevărat, însă soarele este numai o creație a Creatorului.

²² Noi am avut pe unul acolo pe platformă. Acum voi probabil că ați primit scrisori despre aceasta, mulți dintre voi care cunoașteți pe misionarii și lucrurile de acolo. Unul a venit sus. . . Ei șed și privesc la soare pînă cînd ajung total orbi. Și ei simt, dacă soarele le stinge ochii, atunci ei nu pot să vadă păcatul și lucrurile din lume, ei sînt orbi față de lume, și, atunci, făcînd asta, păi, “ei vor fi salvați.” Acum, aceea este toată cunoștința pe care ei o au despre Dumnezeu. Ei au fost învățați așa, că ei cred că aceea este ceea ce ei trebuie să facă, să facă o jertfă, să-și aibe ochii stinși de către soare, “ei vor fi salvați.”

²³ Alții umblă în foc; se culcă pe țepi; își țin mîinile sus, și zic că ei nu-și vor lăsa mîinile jos pînă cînd ei nu găsesc pace. Iar unghiile mîinilor le cresc afară prin spatele mîinilor lor, în felul *acesta*, de ani și ani și ani, și unghiile cresc în jos. Nu-și descleștează mîinile; le țin sus, umblînd în felul acesta. Sinceri, perfect sinceri, dar ei nu au Evanghelia.

²⁴ Acum, și, aceea, este datoria noastră să vedem că acele ființe muritoare, tot așa cum sîntem noi. . . Și, pînă la urmă, ei sînt frați cu noi, cît privește trupul, căci Dumnezeu printr-un singur sînge a făcut pe toți oamenii. Fiecare om, fiecare ființă umană, vine jos dintr-un singur pom, Adam, de la început. Acum, deci, prin aceea, este de datoria noastră, ca frați Creștini, să le ducem Evanghelia adevărată și vie. Apoi, acolo, cînd unul va fi de felul acesta, unul se închină la animale mici, și insecte, și așa mai departe. Apoi, vedeți, ei se închină la creatură în loc de Crea-. . . Creatorului. Atunci cînd ei aud odată Evanghelia Domnului Isus. . . Ei au auzit-o de multe ori, prin viața misionară, împărțind broșuri, și așa mai departe. Ei zic. . .

²⁵ Am zis, “Cîți dintre voi domnilor știți despre Domnul Isus?” Fiecare din ei. “Cîți dintre voi credeți că El era Fiul lui Dumnezeu?” Nici unul din ei, vedeți. “Păi, ce credeți voi că era El?”

“Oh, El era un învățător, tot așa cum erau ai noștri,” și așa mai departe. Vedeți?

²⁶ Deoarece, aceasta, că nu există nimic, prin vreunul din dumnezeii lor, care va produce ceva rezultate naturale. Dar prin Evanghelia Domnului Isus Cristos va aduce la îndeplinire fiecare Cuvînt pe care El l-a spus. Și asta este adevărat. Aceea face diferența.

²⁷ Cînd acest om sărman stătea acolo, orb, nu a văzut de ani și ani. Eu am zis, “Ce poate să facă religia voastră pentru acest

om?” Nimic, desigur. Eu am zis, “Dar Isus Cristos poate să-îdea înapoi vederea acum,” și El a făcut-o. Astfel, aceea este—aceea este realitatea Evangheliei.

²⁸ Acum, Pavel aici, în a vorbi în Evrei, încerca să spună oamenilor că apropierea de Dumnezeu era prin Jertfa sîngerîndă a Domnului Isus Cristos. În acest fel vă apropiați voi de El, prin Isus, căci El este Mielul care îndepărtează păcatul lumii. Și Dumnezeu a recunoscut aceasta. Și acum el a zis. . .

²⁹ În Vechiul Testament, cînd ei au adus mielul, ei au făcut oferta lor, sacrificiul lor; au ținut mielul de cap, în timp ce el tremura și murea; sîngele zburînd peste tot pe micuțul animal, așa cum vena lui jugulară era tăiată; atunci ei și-au dat seama că mielul acela murea în locul lor. Apoi, ei au mers înapoi afară, cu aceeași cruzime de inimă pe care au avut-o cînd au venit înăuntru. Aceeași dorință să comită adulter, aceeași dorință să mintă, aceeași dorință să fure, și să ucidă, și cîte altele.

³⁰ Dar, un om odată ce și-a pus mîna lui. . . Oh, doamne! Un om care și-a pus mîna pe capul lui Isus Cristos, și și-a mărturisit păcatul lui, simțind durerea și agonia Calvarului, ce păcat, ceea ce El a trebuit să plătească să răscumpere un om din păcat! Și Duhul Sfînt, din Sîngele lui Isus Cristos, vine să curățească pe omul acela. El se duce afară, o creatură nouă, și aceasta este odată pentru toți. El merge afară o persoană diferită. El merge afară cu toată problema păcatului rezolvată pentru totdeauna. “Căci printr-o singură Jertfă,” spune aici Scriptura, “el a desăvîrșit pentru totdeauna pe cei ce sînt sfințiți.” Și El a zis, “Duhul Sfînt poartă mărturie despre același lucru.” Vedeți?

³¹ Acea singură Jertfă, pentru totdeauna, El a făcut oferta Lui, dîndu-și Propria Lui viață, s-a așezat la mîna dreaptă a Majestății în Înălțime. Și noi avem un Mare Preot șezînd în Majestatea lui Dumnezeu, în Prezența marelui Creator, făcînd mijlociri asupra mărturisirii noastre.”

³² Apoi a zis aici, în versetul al 19-lea:

Avînd de aceea, fraților, îndrăzneală să intrăm în locașul preasfînt prin sîngele lui Isus,

³³ Gîndiți-vă la aceasta, fără teamă! Acea este cea mai mare plagă care există în biserica Creștină astăzi, este, “teama.” Și motivul că ei se tem este pentru că ei nu sînt învățați corect, și stabiliți corect, în Evanghelie.

³⁴ Nu este deloc un motiv de ce acest locaș mic de aici nu ar putea fi un stup al Puterii lui Dumnezeu, bîzîind cu Gloria lui Dumnezeu, zburînd de pretutîndeni. Această gaură mică în perete aici, aproape, că este cunoscută în întreaga lume, acest loc mic în care voi ședeți în seara aceasta; nu din cauza lui

William Branham, ci din cauza lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, și o Evanghelie pentru care ei s-au luptat. Nu, domnule, eu nu am nimic de a face cu ea, nicidecum. Acesta era El Care a făcut-o, și a făcut locul cunoscut prin toată lumea, când aceasta nu era nimic decât o structură de o mie cinci sute de dolari, sau ceva de felul acesta, aranjată aici, fără dușumea în ea. Dar acesta este Dumnezeu Atotputernic care face lucrurile acelea. Acum El are . . .

*...noi avem îndrăzneală să intrăm în locașul
preasfânt prin sângele lui Isus,*

Printr-o cale nouă și vie, . . .

³⁵ Nu calea veche. “Printr-o cale nouă și vie.” Aceea era calea cea moartă, o poruncă a legii; dar acum noi intrăm prin har, prin Duhul Sfânt. Oh, eu sper că o vedeți. Nimic ce ați putea face voi. Legea era fapte, “nu atinge, nu lua, nu gusta, nu mânca carne, ține sabaturile, luni noi,” toate formele de închinare, ce le-a făcut omul. Dar în această “cale nouă și vie,” nu este nimic ce noi am putea face. Aceasta este ceea ce El face pentru noi, prin har. Noi doar o acceptăm. Cristos îndepărtează păcatul. Noi credem Aceasta. Auzim Evanghelia, O credem, O acceptăm. Și atunci dacă noi într-adevăr O acceptăm, din adâncul inimii noastre, Dumnezeu ne dă Duhul Sfânt, ca un martor.

³⁶ Apoi Duhul Sfânt vă mărturisește că păcatele voastre sînt duse, și voi sînteți morți față de lume. Voi înviați în noutatea vieții, să umblați o viață nouă, să trăiți o viață nouă, să trăiți în Puterea și Prezența lui Dumnezeu. Să nu mai fiți purtați cu fiecare lucru, ci să umblați după Duhul, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Romani 8:1, zice, “De aceea acum nu există nici o condamnare pentru acei ce sînt în Cristos Isus, care nu umblă după fire, ci după Duhul.”

³⁷ Acum, către mulți dintre voi oamenii de aici, vizitatori de la alte biserici, eu nu vreau ca voi să gîndiți că eu sînt un certăreț către alte biserici, și încerc să mîngîi această biserică. Ceea ce încerc eu să fac este să scot afară firea din această biserică. Și acela este lucrul principal. Eu am multe de făcut. Dar, să încerc să—să fac aceea, să păstrăm propriile noastre uși măturate aici. Dar în a face astfel, noi trebuie să folosim alte exemple. Și voi știți, fraților, de la biserica voastră, noi toți avem nevoie de măturat, prin jur. Voi înțelegeți aceasta.

³⁸ Astfel, lucrul despre aceasta este, este să vedem că Dumnezeu nu recunoaște vreo organizație sau ceva grupuri de oameni. Dacă tu ești Metodist, El nu te recunoaște pentru că tu ești Metodist. Dacă tu ești Penticostal, El nu te recunoaște pentru că tu ești Penticostal. El recunoaște numai un individual, amin, care a fost născut, regenerat prin Duhul Sfânt, și făcut o creatură nouă în Cristos Isus.

³⁹ El nu recunoaște organizații. El nu recunoaște adunări mari. Dumnezeu niciodată nu vine în adunări mari pentru că ele sînt adunări mari. El vine deoarece inimile sînt într-un acord și Îl așteaptă să vină. Priviți la Isus, către cea mai umilită dintre biserici, “doi sau trei adunați în Numele Meu.”

⁴⁰ Acum, am zis în această dimineață, și eu o voi spune din nou chiar acum, că biserița noastră—noastră de aici, atît cît ne privește pe noi, noi încercăm să stăm pe Cuvîntul lui Dumnezeu neamestecat. Acesta trebuie să vină de *Aici*.

⁴¹ Bisericile, cînd ei organizează bisericile lor, lucrurile pe care ei le fac, ei blochează binecuvîntările lui Dumnezeu, prin teologia lor, prin care Dumnezeu nu poate pătrunde să binecuvînteze poporul Lui. Ei aduc biserica lor așa de formală, așa de rigidă și înțepenită, încît Duhul Sfînt nu poate veni în biserică. Și cînd Diavolul a văzut că el a reușit în aceea, și unele urmau să pătrundă dincolo oricum, apoi el îi lasă să deschidă alte canale care nu erau Evanghelia, și i-a condus în fanatism. Asta-i adevărat. Vedeți? Ei sau ajung să fie o grămadă de fanatici, sau o grămadă de înțepeniți. Dar în mijlocul drumului, acolo este Evanghelia Domnului Isus Cristos.

⁴² Așa cum am vorbit azi dimineață, și sprijinind aceasta acum pentru această mare întrebare pe care urmează să o pun în cîteva momente, este aceasta, că oamenii iau duhul unul de la altul. Fiți atenți ca voi să nu luați duhul vreunui om în locul Duhului Domnului. Mergeți într-o biserică, urmăriți felul cum acționează păstorul, și voi veți vedea felul în care acționează oamenii. Vedeți? Dacă păstorul este foarte rigid și țepăn, oamenii vor fi în același fel. Dacă voi mergeți înăuntru unde este sălbatic și fanatism, oamenii vor fi în același fel.

⁴³ Astfel, fraților, noi ar trebui să fim mulțumitori aici, în tabernacol în seara aceasta, pentru un păstor care este rațional, sensibil, și predică Evanghelia simplu, deplin, liber, și în puterea Ei. Da, domnule.

⁴⁴ Dacă vreau să reprezint ceva corect, în lumea aceasta, dacă eu nu reprezint umanitatea corect, eu vreau să reprezint pe Isus Cristos în Viața Lui.

⁴⁵ Eu vreau să fiu un Creștin Biblic. Ce spune Biblia, aceea este ceea ce vreau să cred. Nu contează cine este în dezacord, sau cine nu, eu nu mă cert cu ei, dar eu vreau să cred Biblia. *Acesta* este Cuvîntul lui Dumnezeu. Eu cred că *Acesta* este într-adevăr planul salvării. Cuvîntul lui Dumnezeu este singura Stîncă care va sta vreodată și tălăzuieste veacurile, este Cuvîntul lui Dumnezeu. Isus a zis, “Cerurile și pămîntul vor trece, dar Cuvîntul Meu nu va trece niciodată.” Astfel eu cred că *Acesta* este Adevărul. Are Dumnezeu... [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori—Ed.]

46 Eu o spun smerit în fața bisericii mele mici în acest fel. Eu nu am putut să o spun în adunările mari, deoarece ei s-ar lega de aceasta, și așa mai departe. Dar, ca un văzător la care Dumnezeu îi arată vedenii, aceea nu mă face mai mult decât acel bețivan care a fost convertit cu zece minute în urmă, pe undeva. Aceasta-i adevărat. El este un Creștin, la fel cum sînt eu, merge în același Cer, se bucură de aceleași binecuvîntări și lucruri ca și mine, sau oricare altul.

47 Acolo nu sînt oameni măreți și oameni mari în Împărăția lui Dumnezeu. Noi toți sîntem una. Aceasta-i adevărat. Fiecare doar aceeași persoană, frați și surori. Dacă noi sîntem galbeni, negri, albi, orice sîntem noi, noi sîntem una în Cristos Isus. Acolo nu este DD, dublu L, și omulețul micuț, diaconi și om de serviciu, sau orice sînt ei. Ei toți sînt la fel în Cristos Isus, o Persoană. Noi nu sîntem unul deasupra celuilalt. De aceea noi sîntem frați și surori în Domnul Isus Cristos.

48 Și apoi cînd noi venim împreună, șezînd în locuri Cerești, cu un acord, o inimă într-un acord, atunci Duhul Sfînt poate veni înăuntru și să ne binecuvînteze, și să ne dea Cuvîntul scump al lui Dumnezeu. Apoi, în aceasta, de multe ori, prin vedenii, vedem lucruri.

49 Primul lucru cînd cineva îmi spune, sau eu îl iau sus pe o înregistrare, că eu am văzut o vedenie și am prezis ceva; înainte ca eu să spun ceva despre vedenie, orice, mai întii eu verific vedenia aceea cu Cuvîntul lui Dumnezeu. Și dacă aceasta nu este conform cu Cuvîntul lui Dumnezeu, eu aș zice—eu aș zice că aceasta este... Pînă acum, mulțumiri fie lui Dumnezeu, că a fost întotdeauna conform cu Cuvîntul. Dar dacă aceasta ar fi vreodată contrar la Cuvîntul lui Dumnezeu, eu aș zice, “Să nu ascultați la aceasta, deoarece ea este falsă.” *Acesta* este Adevărul, chiar aici, Cuvîntul lui Dumnezeu. [Fratele Branham bate de trei ori—Ed.]

50 Apoi, cînd noi venim rațional, sănătoși, la Dumnezeu, cînd noi venim fără vreo răutate, vreo prejudecată; cu o inimă deschisă, vrînd să învățăm, Dumnezeu este în stare să ne învețe. Cînd noi vrem să învățăm! Dar noi mai întii trebuie să lăsăm la o parte tradiția, să lăsăm la o parte ideile în care noi am fost învățați. Acum, eu știu că mama v-a învățat lucruri care erau foarte bune, și așa mai departe, dar uneori mama a avut lucrurile greșit.

51 Eu am o mamă care șade chiar aici, pe care eu... tocmai subiectul la care eu ajung în cîteva minute, mi-a spus, cu ani în urmă, că ea credea că “păcatul de neiertat era ca o—o femeie să... caz de avort.” Cu alte cuvinte, să ia viața unui copil, înainte de a se naște. Zicea, “Cum mai poate ea să fie iertată de aceasta?” Mama, din cîte știa ea mai bine, din tot ce știa ea,

aceea era adevărat. Vedeți? Dar aceasta nu este adevărat conform cu Cuvîntul lui Dumnezeu, astfel aceea face o deosebire.

⁵² Astfel cineva a zis, “eu am fost născut un Catholic. Mama a fost o Catholică. Ea m-a crescut un Catholic. Eu voi rămîne un Catholic.”

⁵³ Păi, eu am fost crescut un Baptist, dar eu nu am rămas un Baptist. Cînd eu am văzut căci Cuvîntul lui Dumnezeu a spus contrar la ceea ce era doctrina Baptistă, eu am crezut Cuvîntul lui Dumnezeu și am lăsat ca cuvîntul fiecărui alt om să fie o minciună. Aceea este. . . Eu nu mă cert cu omul. Eu spun, “Frate, *Acesta* este ce cred eu. Eu încă sînt fratele tău, dar eu cred că *Acesta* este Cuvîntul lui Dumnezeu.” [Fratele Branham bate de trei ori—Ed.]

⁵⁴ Acum, și cînd voi ajungeți stabiliți, pe temelie corect, atunci voi aveți îndrăzneală să intrați înăuntru.

⁵⁵ Acum, eu cunosc oameni, și voi toți trebuie să admiteți, că noi avem oameni în grupurile sfințeniștilor, noi avem oameni în grupurile Penticostale, noi avem oameni în—grupurile Nazarinene, în Pelerinii Sfințeniei, și în Metodști, și Baptști, și toate, care doar pretind să fie Creștini, aceia nu sînt Creștini. Jos în inima lor ei știu că nu sînt Creștini. Dar eu nu cred că există vreun bărbat sau femeie în oricare din grupuri, care ar putea să întîmpine vreodată pe Isus Cristos și cu adevărat să se pocăiască de păcatele lor, cu o inimă adevărată, pe deplin predată, zicînd, “Doamne, eu într-adevăr cred,” fără ca Dumnezeu să pună pe ei botezul Duhului Sfînt chiar în timpul acela. [Fratele Branham bate pe amvon de două ori.]

⁵⁶ Acum, tu ești un credincios, dar Dumnezeu nu-ți recunoaște credința pînă cînd El nu ți-o dovedește. Amin. Oh, frate, lasă-mă să-ți spun ceva. Cînd credința ta. . . Ea ar putea să fie recunoscută în gîndurile tale proprii, dar cînd aceasta vine la gîndurile lui Dumnezeu, Dumnezeu pecetluiește credința aceea prin botezul Duhului Sfînt. Abraham l-a crezut pe Dumnezeu, și aceasta i-a fost socotită ca neprihănire, și Dumnezeu i-a dat pecetea tăierii împrejur ca un semn că El l-a acceptat. Aleluia! Și Pecetea Dumnezeului cel viu, astăzi, (cercetați Scripturile,) este botezul Duhului Sfînt peste inima umană. Amin. Efesenii 4:30, zice, “Să nu întristați pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluit pentru ziua rîscumpărării voastre.” Pecetea lui Dumnezeu, recunoașterea lui Dumnezeu că tu ca un credincios, te pecetluiește în Trup prin botezul Duhului Sfînt.

⁵⁷ Atunci dacă tu nu ai fost înșelat, să crezi ceva teorie, ceva simțire, ceva una alta. . . care este în regulă; eu nu am nimic împotriva acesteia. În orice fel v-a dat-O Dumnezeu, aceea este treaba lui Dumnezeu, și a voastră, vedeți voi. Dar cînd un om

este născut odată din Duhul lui Dumnezeu, voi îl veți găsi tot așa de îndrăzneț și smerit cât poate el să fie, pășește sus la Tronul harului și știe că el are un drept să mănince din Pomul Vieții. Căci, ceva i s-a întâmplat aceluui individ, care este experimentat de el, care el nu a găsit niciodată nicăieri în lume. Și fiecare bărbat sau femeie care este născut din Duhul lui Dumnezeu are o experiență înlăuntru lor, căci ei știu direct, când s-a întâmplat, cum s-a întâmplat, și ce fel de efect a avut asupra lor. Fiecare bărbat sau femeie care a fost vreodată născut din Duhul lui Dumnezeu, ceva s-a întâmplat, doar ceva se schimbă. Aceasta este... Ce este aceasta? Aceasta este o convertire.

⁵⁸ Așa cum am spus azi dimineață; voi aveți o foaie veche acolo, tot așa de murdară cât poate să fie, plină de cerneală și toate celelalte. Nimic nu o poate lua la o parte. Voi scufundați-o într-o cană plină de Clorox, sau o vană, scoateți-o înapoi afară, și ea este tot așa de albă cât poate să fie. Aceasta este ceea ce face Sîngele lui Isus Cristos credinciosului care își mărturisește păcatul lui. Aceasta zice:

Există o fîntînă umplută cu Sînge,
Tras din venele lui Emanuel,
Cînd păcătoșii au plonjat sub revărsare,
Își pierd toată pata lor de vină.

⁵⁹ Apoi, cînd Dumnezeu scutură foaia și vede că ea este uscată de vînturile sfinte ale lui Dumnezeu venind ca un vijiiit puternic de vînt din Cer, El ia Duhul Sfînt și pecetluiește aceea înspre Ziua Răscumpărării în acest fel.

⁶⁰ Atunci Diavolul privește asupra acelei Peciți, el nu poate veni la Ea. El poate să necăjească către Ea, și să bizuie către Ea, și să se certe către Ea, dar el nu poate să ajungă la Ea. Aceasta-i adevărat. El nu O poate lua, deoarece acolo este o Pecete a lui Dumnezeu care îi interzice, aleluia, îi interzice să se atingă de Ea. Aceea este proprietatea privată a lui Dumnezeu. Aleluia! Da, domnule.

⁶¹ Aceea este ce-l face pe om să umble îndrăzneț. Lor nu le este frică că vor da înapoi. Nu, domnule. Lor nu le este frică de ce spune Diavolul.

⁶² Există un lucru despre aceasta, voi puteți merge să vă referiți la rațiunile voastre, și voi puteți să vă limitați la rațiune. Să nu încercați să raționați aceasta. Voi ziceți, "Acum să văd. Poate eu o să fac *aceasta*." Să nu o raționați. Credeți-o. Dumnezeu nu vine prin rațiune. Acesta este tot, totul de ne raționat; nimeni nu-l poate caracteriza pe Dumnezeu. Voi niciodată nu ați făcut-o, și ei niciodată nu o vor face. Voi nu-l cunoașteți pe Dumnezeu prin rațiune.

⁶³ Voi îl cunoașteți pe Dumnezeu prin credință simplă de copil, să acceptați Cuvîntul Lui. Voi ziceți că El este Adevărul,

și Îl credeți. Așa este cum îl cunoașteți pe Dumnezeu, este prin credință; nu prin rațiune, puterea voastră de rațiune în voi înșivă. Ci credința vine de la Dumnezeu. Credința este ceva care s-a născut în voi, ceva ce vă dă Dumnezeu. “Și ea este substanța lucrurilor nădăjduite, și dovada lucrurilor ne raționate.” Aleluia!

⁶⁴ De acolo vine ea, pe acolo, prin puterea ne amestecată a Domnului Isus Cristos, care face o creatură o persoană nouă, botezînd-o din nou în Duhul Sfînt. [Fratele Branham a bătut pe amvon de cinci ori—Ed.] Îl spală, îl atîrnă sus, și-l pecetluiește în Impărăția lui Dumnezeu, apoi el stă, știind unde este el. Toți dracii din iad nu-l pot clătina de la aceasta. Voi puteți întoarce o mitralieră spre el. . . .

⁶⁵ Aceasta deja s-a încercat. Cu cîteva săptămîni în urmă, eu am mers în catacombe unde erau oase vechi și cranii, doar cam *atît* au mai rămas din ele, unde au murit sfinții și martirii. Eu am stat în arena unde ei au fost dați ca hrană leilor, și toate celelalte. Și fără să clipească un ochi, ei au mers la moarte; știind aceasta, că ei “Îl cunosc în Puterea învierii Lui,” că într-o zi, scuturîndu-se, ei vor veni înainte de acolo, sfinți ai Dumnezeului cel viu spălați cu Sînge. Oh, frate, un om care a contactat vreodată pe Dumnezeu nu mai poate fi același.

⁶⁶ Îmi amintesc cînd legiunea aceea veche, bătrînul acela a venit acolo afară să-l întîmpine pe Isus Cristos, în mințile lui rele. Iar dracii l-au posedat pînă cînd el a fost o legiune. Dar odată în Prezența lui Cristos, el a mers acasă să spună la ai lui ce lucruri bune a făcut Dumnezeu pentru el.

⁶⁷ Ei spun că religia te nebunește. Nu este așa. Tu nu ești în toate mințile pînă cînd nu-l afli pe Isus Cristos, pentru că El este singurul Autor al Vieții, Care-ți poate da mintea întregă.

. . . apoi noi avem îndrăzneală să intrăm în locul prea sfînt prin sîngele lui Isus Cristos, (amin)

Printr-o cale nouă și vie, pe care el a consacrat-o pentru noi, prin perdeaua, care-i să se spună, trupul său;

⁶⁸ Ce face trupul? Trupul doar învăluiește sîngele. Sîngele este viața. Acela este singurul fel care ține viața în trupul meu, este că pielea și carnea și țesăturile și mușchii, și așa mai departe, să țină sîngele în locurile lor, astfel ca ele să poată să dea viață la acest tabernacol în care eu locuiesc. Este aceasta adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.]

⁶⁹ Aceea este ce a învăluit Dumnezeu de omenire, era Sîngele și mușchii și pielea lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu. Nașterea pură a Lui, Care Dumnezeu Tatăl a preambrit-o pe fecioara Maria și a creat în ea celula de Sînge a Propriei Sale Ființe, creațiunea. Și, înăuntru acolo, pielea Lui L-a ținut de la oameni.

⁷⁰ Dar într-o zi păcatul omului I-a deschis inima, cu o sulică, și Sîngele I-a curs afară pe pămînt. El a fost dat gratuit pentru păcatele lumii. Și aceasta este descoperit astăzi. Și așa cum Sîngele acela a venit înainte, a venit și Duhul. Și prin spălarea apei prin Sînge, prin Duhul, noi sîntem născuți în Împărăția lui Dumnezeu, creaturi noi în Isus Cristos.

⁷¹ Și Dumnezeu a luat trupul acela mort, nemișcat care zăcea în mormînt, și l-a înviat pentru justificarea noastră, șezînd la dreapta majestății Lui, în seara aceasta, făcînd mijlocire. Ce fel de oameni ar trebui să fim noi, în lașitate, josnici, ți-e teamă să spui șefului că tu ești mîntuit, sau născut din nou, ți-e teamă să-i mărturisești bețivului? “Noi avem îndrăzneală,” aleluia, “să intrăm în Locașul preasfînt prin Sîngele lui Isus Cristos.”

⁷² Oh, aceasta va numi. . . Ei te vor numi holy-roller. Ei te vor numi fiecare lucru. Ce contează asta? Ei l-au numit pe El “Beelzebub.” Vedeți? Dar, ce contează asta, cum te numesc ei? Cum vă numește Dumnezeu este ce contează. Lumea a zis, “Holy-roller! Neștiutor! Fanatism!” Biserica a zis, “El s-a rătăcit pe cărarea greșită. El, el este ieșit din minți.”

⁷³ Dar Dumnezeu a zis, “Acesta este fiul Meu.” Eu mai degrabă aș avea asta decît toată lauda oamenilor. Eu nu vreau ca oamenii să mă bată pe umăr. Eu vreau Cristos să mă ia de mîină. Amin. Este asta mărturia voastră?

⁷⁴ Îmi amintește de micuțul David, odată, cînd chivotul a fost jos printre Filistenii, și așa mai departe. Trezirea era afară, din Israel. Și David stătea, într-o zi, și el a privit dincolo de deal și el a văzut chivotul venind. El a ajuns să fie un holy-roller. El a mers dansînd și alergînd în jur, tot atît de tare cît putea. Și cea care urma să-i fie soție și-a bătut joc de el. “Păi,” el a zis, “nu-ți place asta? Hi? Privește asta!” Și el a plecat acolo jos, și în jurul și în jurul chivotului a mers el, dansînd, cît de tare putea el.

⁷⁵ Soției lui i s-a adus o disgrăție asupra ei. Ea a fost făcută stearpă. Și ea niciodată nu a născut copii să crească. Iar numele ei a murit în Israel.

⁷⁶ Dar iată ce s-a întîmplat. Dumnezeu a privit în jos din Ceruri, și a zis, “David, tu ești un om după Propria Mea inimă.” Da, domnule.

⁷⁷ Eu mai degrabă aș avea asta decît toată popularitatea femeilor, oamenilor, sau oricine era pe acest pămînt. Eu mai degrabă aș avea favor cu Dumnezeu; Dumnezeu zice, “Eu am un slujitor pe care Eu Îmi pot pune degetul, și el Mă va crede și se va încrede în Mine.” [Fratele Branham bate pe amvon de două ori.—Ed.] Asta-i adevărat.

⁷⁸ Tu nu o poți face pe o jumătate de mărturisire. Tu nu o poți face cu o minte împletită. Tu trebuie să o faci pe o credință pură neamestecată prin Sîngele lui Isus Cristos. Tu ai intrat Acolo sus și știi că l-ai atins pe Dumnezeu cu mîna, și tu ești

slujitorul Lui. Tu nu te temi de nimic atunci. “Noi am venit înăuntru prin calea nouă și vie, prin acest Sînge, prin voalul care L-a învăluit.” Doar puțin mai departe. Avînd. . .

Și avînd un mare preot peste casa lui Dumnezeu, care este Cristos; (ascultați aici)

Să ne apropiem cu inimă adevărată, și cu o conștiință a...și credință, și conștiința noastră stropită cu—cu... de la rău, și trupurile noastre spălate cu apă curată.

⁷⁹ Noi am trecut prin aceasta azi dimineață. Acum apa... Stropit acolo însemnează “scuturat la o parte.” Conștiința noastră, cu problema păcatului, cu răul și întunericul scutate jos de pe ea. “Și cu trupurile noastre spălate cu apă curată,” prin botezul în apă în Numele lui Isus Cristos.

⁸⁰ Pășim liberi și cu îndrăzneală sus la Dumnezeu, știind aceasta, că, “Răul pe care eu l-am iubit odată a trecut, știind că viața pe care am trăit-o odată acum a încetat. Nu pentru că eu am făcut-o; deoarece Ceva a venit în mine și a făcut-o El însuși. Prin har El m-a salvat. Eu L-am crezut. El mi-a dat Duhul Sfînt. Lucrurile pe care odată le-am urît, acum le iubesc. Jertfa, obișnuia să fie greu pentru mine să merg la biserică; acum îmi place să merg. Să aud oamenii cîntînd și strigînd și mărturisind, eu uram aceasta; acum eu o iubesc. Ceva m-a schimbat. Apoi, eu am ‘o cale nouă și vie.’ Ceva s-a ancorat aici. Eu știu cînd am mers jos în apă, și ei m-au botezat în Numele Domnului Isus Cristos.”

⁸¹ El a zis, “Pocăiți-vă, și fiți botezați fiecare din voi în Numele lui Isus Cristos pentru iertarea păcatelor voastre, și voi veți primi darul Duhului Sfînt.”

⁸² Eu am fost dezbătut, certat, înjosit, batjocorit, aceasta nu contează cîtuși de puțin. “Dumnezeu a zis așa, și eu o cred! Și Aceasta este exact.” Am stat chiar acolo, tot la fel, mișcîndu-mă înainte în jos.

Au zis, “Tu ești Numai Isus. Tu ești un Unitarian. Tu ești acesta.”

⁸³ Mie nu-mi pasă ce spun ei. Eu cred Cuvîntul lui Dumnezeu de a fi Adevărul. Și eu nu știu cît de popular este aceasta, și aceea nu contează cît de popular devii tu aici. Este cît de popular ești tu Acolo sus.

⁸⁴ Unul din oamenii mari recent i s-a cerut să predice asta. El a zis, “Acela este Adevărul, dar dacă eu aș spune asta, adunarea mea ar ieși afară.”

⁸⁵ Eu am zis, “Eu mai degrabă aș predica la cei patru pereți, Adevărul,” Dumnezeu este în stare din aceste pietre să ridice copii lui Abraham, “decît să compromit Evanghelia.” Da, domnule.

⁸⁶ Căci, într-o zi această Carte mă va judeca. Asta-i adevărat. Cuvintele lui Dumnezeu, Acolo, vor fi Judecătorul meu în Ziua Judecății. Eu trebuie să predic Adevărul indiferent cum rănește El sau ce rănește El.

⁸⁷ Ascultați aici acum. Acum noi mergem înainte.

Să ținem tare la mărturisirea noastră despre credința noastră fără șovăire; (...credincios este cel care a făcut promisiunea;)

Și să luăm seama unul la altul să ne îndemnăm unul pe altul la dragoste și la fapte bune:

⁸⁸ *Îndemna* acolo înseamnă “a încuraja.” Să ne încurajăm unii pe alții la dragoste și la fapte bune.” Dacă voi vedeți un frate în biserică, care are ceva împotriva celui alt frate, să nu spuneți ceva care să agite lucrul acela, ci să spuneți ceva care îi va aduce împreună. “Îndemnați-vă unii pe alții la fapte bune și la dragoste,” este ceea ce noi trebuie să facem. Ce este acela? Acela este un om care este născut din nou.

⁸⁹ Dacă tu, fratele meu, în seara aceasta, nu simți în felul acela când tu vezi pe frații tăi certându-se, și cuvinte tăioase între unul și altul, dacă tu nu simți să-i aduci împreună, este timpul tău să mergi la altar. Aceasta-i adevărat. Există ceva care s-a întâmplat în viața ta. Există ceva în care tu ai fost amăgit. Tu nu ai experiența pe care Dumnezeu vrea ca tu să o ai.

⁹⁰ Căci, Isus, când El a fost ocărit, El nu a ocărit înapoi. Și când a fost vorbit de rău, El nu a vorbit iarăși înapoi. Și când El... Și când ei l-au făcut rău, El s-a întors și le-a făcut bine. Când ei l-au persecutat și l-au pironit pe cruce, El a privit în jos și a zis, “Tată, iartă-i, că ei nu știu ce fac.”

⁹¹ Dacă felul acela de Duh nu este în tine, Duhul Sfânt încă nu a intrat niciodată în tine, căci acela era același Duh care era peste Cristos Isus. Biblia a zis, “Să fie El în voi.” Cristos este în Biserica Lui.

⁹² Acum, Tabernacolul Branham, voi grupul de aici, noi nu avem vreo organizație, noi nu avem ceva—ceva cartonașe cu emblemă, sau așa mai departe. Singurul lucru pe care-l avem aici este părtașia. Și voi care aveți părtașie în Isus Cristos cu noi în seara aceasta, și avem părtașie în fiecare seară și de fiecare dată, noi sîntem întotdeauna fericiți să vă avem aici. Noi vrem ca voi să fiți aici. Voi nu trebuie să aderați la noi. Noi... singurul lucru care-l aveți de făcut este să veniți să vă închinați cu noi. Și noi ne așteptăm ca fiecare din voi să țineți adevărata taină a lui Dumnezeu în inima voastră, fără șovăire. Veniți la închinare și veniți la altar, și așa mai departe, și iubiți-vă unii pe alții, și fiți în armonie unii cu alții.

93 Și dacă vedeți un frate ieșind din cale, mergeți la el, și fiți împăcați cu el dacă puteți. Aceasta-i adevărat. Aceasta-i ceea ce noi trebuie să facem. Și, prieteni, dacă voi vreodată. . . Ce faceți voi, dacă voi nu faceți aceea? Voi vă faceți doar o creatură nenorocită, și nu un Creștin, asta-i adevărat, și tot ceea ce voi faceți este în zadar.

94 Nu a spus Isus, “În zadar vă închinați Mie, învățînd ca Învățătură poruncile omenești?”

95 Ziceți, “Păi, am aderat la biserică. Eu mi-am înscris numele în carte. Eu am făcut aceste lucruri.” Aceea nu are nimic de a face cu aceasta.

96 “Dacă un om nu se naște din apă și din Duh, el cu nici un chip nu va intra în Împărăție.”

97 Observați, venim acum la ultimul verset, doar înainte de încheiere, sau înainte de a intra în subiectul meu principal. Atunci noi vom. . . Nu vă voi ține prea mult.

Să nu uitați să vă adunați. . . pe voi înșivă împreună (să veniți la biserică), . . . așa cum voi vedeți ziua apropiindu-se, cu atît mai mult.

98 Oamenii părăsesc umblarea la biserică. Bisericile încep să fie evacuate acum. Războiul s-a terminat. Fiecare este bine hrănit, și are un schimb de haine, are un serviciu destul de bun, stabiliți.

99 Ei nu au timp pentru voi cînd voi mergeți la magazin. Am sunat zilele trecute, să-mi repare cuptorul de încălzire. Au zis, “Noi vi l-am montat?”

Am zis, “Nu, altcineva, dar ei au închis întreprinderea.”

100 “Atunci,” a zis, “caută-i pe oamenii care au închis întreprinderea.” Da. Tot atît de nepreocupați. Recent, ultimii cîțiva ani în urmă, ei ar fi solicitat fiecare bucățică de lucru pe care îl puteau. Dar, ei au suficienți bani. Lor nu le pasă; lasă să treacă.

101 Dar lăsați-mă să vă spun, treaba aceea va mînca găuri cangrenoase în voi. Dar el a zis:

Nu poftiți bogățiile zadarnice ale acestei lumi,
Care așa de rapid putrezesc,
Căutați să cîștigați comorile Cerești,
Ele nu vor trece niciodată!

102 Eu am fost prin depresiune. Eu am fost prin prosperitate. Eu am văzut-o, în întregime. Dar eu nu m-aș lăsa de mîna lui Isus Cristos, pentru toți banii și bogăția pe care ați putea-o îngrămădi pe fața acestui pămînt, și toate celelalte. El este Prietenul meu cînd sînt leftăr. El este Prietenul meu cînd am din belșug. Eu Îl iubesc cînd sînt flămînd. Eu Îl iubesc cînd sînt

sătul. Eu Îl iubesc când sînt în tristețe. Eu Îl iubesc când sînt fericit. Eu Îl iubesc pentru că eu Îl iubesc, deoarece El m-a iubit mai întîi. Amin. Aleluia!

¹⁰³ Când am fost bolnav, zăcînd, murind, El era Prietenul meu. Când mă simt bine, în seara aceasta, fericit, El încă este Prietenul meu. Când eu zac acolo, murind, pe undeva, și venele mele reci vin sus prin brațele mele în felul acesta, El va fi Prietenul meu atunci. Și când aceste fire fragile pe care eu umblu—umblu, se rup, și eu plonjez afară în Eternitate, El va fi Prietenul meu atunci. Când veacurile se rulează înainte, după zece mii de ani, voi ați cîntat cîntările voastre jubiliare, El încă va fi Prietenul meu atunci. [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori—Ed.] Da, domnule. Când nu mai există lună, nici soare, nici pămînt, El încă va fi Prietenul meu atunci, așa cum veacurile rulează înainte. [Fratele Branham bate pe amvon de două ori.] Oh, cum s-ar cuveni să-L iubim noi!

¹⁰⁴ Ce este lucrul vostru? Ce este orice aveți voi? Ce este popularitatea voastră? Ce este a voastră... Cine sînteți voi, oricum? Aceasta-i adevărat. Cine sînteți voi să întoarceți spatele la Dumnezeu? Cine sînteți voi să refuzați, să nu vă supuneți la un Cuvînt pe care l-ar spune El? Cine sînteți voi să întoarceți capul la Cuvîntul lui Dumnezeu, pentru că ceva predicator sau altcineva v-a spus că Acesta era pentru vreo altă zi? Cine sînteți voi să credeți pe om în locul lui Dumnezeu? Voi credeți pe Dumnezeu în locul omului. Acela este felul de a fi prieteni cu Dumnezeu.

¹⁰⁵ Acum priviți. Văzînd toată aceasta împreună, atunci Pavel dă acest mare deznodămînt, acest mare răspuns acum. Aici vine acesta. Priviți.

Căci dacă noi păcătuim cu voia după ce... noi am primit cunoștința adevărului, acolo nu mai rămîne jertfă pentru păcat,

Căci dacă noi păcătuim cu voia după ce... noi am primit cunoștința adevărului, acolo nu mai rămîne jertfă pentru păcat,

¹⁰⁶ Să o reducem la ceva, doar un minut, aici în încheiere. Eu am să las aceasta cu voi. Și chiar aici este unde îmi bazez eu trezirea mea, venind, drept la această Scriptură. [Fratele Branham bate pe amvon de zece ori—Ed.]

...dacă noi păcătuim cu voia după ce... noi am primit cunoștința despre... adevăr, acolo nu mai rămîne jertfă pentru păcat, (priviți)

Ci o—o anumită așteptare înfricoșată pentru judecată și indignarea aprinsă, care va distruge pe dușman.

Cel ce a disprețuit legea lui Moise a murit sub . . . a murit fără milă sub . . . sub doi sau trei martori:

De cît mai multă pedeapsă dureroasă, da . . . acela care a călcat în picioare sîngele lui Isus Cristos legămîntul cu care voi ați fost sfințiți, un lucru nesfînt, . . . a făcut dispreț față de lucrările harului?

107 Cu cît va fi mai mare această pedeapsă! Cînd sub mielul muribund, cînd un om care a disprețuit sau a respins, față de legea lui Moise, el trebuia să moară fără milă, pentru că mielul a murit în locul lui. Cu cît mai mult este omul, respins, care a disprețuit Sîngele lui Isus Cristos!

108 Acum, primul lucru pe care vrem să-l știm, care este păcatul de neiertat? Unii din ei au zis, "Acesta este sinuciderea." Unii din ei au zis, "Acesta este—acesta este o mamă care scapă de copilul ei," cazul avortului. Alții au zis *asta*. Alții au—au zis, "Deoarece tu odată ai avut Duhul Sfînt, și ai alunecat din Duhul Sfînt, acela este păcatul de neiertat." Acesta nu este. Nu, domnule.

109 Să privim la el, cu inteligență. Să privim la el, Cuvîntul lui Dumnezeu. Acum, acolo în Cartea lui—lui Matei, capitolul al 12-lea, Isus a scos afară un duh mut și orb, sau un duh surd și mut, eu cred că era acela, dintr-un om. Și cînd El l-a scos afară, surdo mutul a vorbit. Oamenii s-au întors în jur, s-au uitat la El; ei au zis, "Păi, El scoate dracii prin Beelzebub, domnul dracilor." Și Isus s-a întors în jur și i-a întrebat . . .

110 Cum puteau ei să creadă, cu inimile lor pline de nelegiuire și în felul în care erau ei? De ce, de ce i-a condamnat El? De ce? Deoarece, acesta, acel Cuvînt al lui Dumnezeu Însuși i-a condamnat. Căci, Isus . . .

111 Nu a spus Petru, în Ziua Cincizecimii, din Fapte 2, pe la 24, versetul 23 și 24? El a zis, "Voi bărbați din Israel! Isus din Nazaret, un Om adevărat de Dumnezeu printre voi; Dumnezeu L-a adevărat prin semne și minuni și miracole, pe care El le-a făcut în văzul vostru, la care voi deasemeni sînteți martori."

112 Aici, primul lucru despre care noi trebuie să ne gîndim acum, cînd noi . . . Și Isus a zis către acei Farisei, acolo în capitolul al 12-lea. El a zis:

. . .dacă un om vorbește împotriva Fiului omului, aceasta i se va ierta: dar oricine vorbește împotriva Duhului Sfînt, nu i se va ierta niciodată, . . . în lumea aceasta, nici în . . . lumea care vine.

113 Ce este "să vorbească rău împotriva," "vorbînd împotriva Duhului Sfînt," "vorbînd împotriva"?

114 Acum, voi ați putea fi greșiți, zicînd, "Acțiunea Duhului Sfînt . . . Cineva care strigă, acesta ar putea fi Duhul Sfînt." Acea ar putea, și ar putea să nu fie. Voi ziceți, "Vorbirea în

limbi, cel ce vorbește în limbi, este Duhul Sfânt care vorbește prin el?” Aceea ar putea să fie, și ar putea să nu fie. Aceea este exact corect. Deoarece, eu am trăit să văd timpul în care eu știu că nu toți care vorbesc în limbi au Duhul Sfânt peste ei.

115 Eu am văzut draci vorbind în limbi. Eu am văzut doctori vrăjitori vorbind în limbi. Eu i-am văzut pe acei care au băut sânge dintr-un craniu uman, și vorbeau în limbi. Eu am văzut creioane așezate pe masă, și scriau într-o limbă necunoscută, și vrăjitorii o citeau. Aceea nu înseamnă că ei sînt un Creștin.

116 Eu i-am văzut strigînd, și săreau în sus și-n jos, și laudau pe Domnul; și mergeau afară și furau, și mințeau, și înșelau, și toate celelalte. Eu știu că aceea nu vine de la Dumnezeu.

117 Dar eu îți spun, frate, acolo unde este dragoste Divină, perfectă, de la Dumnezeu odihnindu-se în inimă, pecetluită, același ieri, azi, mișcîndu-se înainte, tu poți începe să te gîndești la aceea. Isus a zis, “Prin aceasta vor cunoaște toți oamenii că sînteți ucenicii Mei, cînd voi aveți dragoste unii pentru alții.”

118 “Acolo unde sînt limbi, acestea vor înceta. Unde există cunoștință, aceea va dispărea. Unde există credință, aceasta va cădea,” și toate aceste lucruri aici. “Dar cînd vine ceea ce este desăvîrșit, care este dragostea, ea nu va trece niciodată,” aceasta-i adevărat, dragostea lui Cristos.

119 Eu nu pot judeca prin nimic ce faceți voi. Singurul Judecător care există este Atotputernicul Dumnezeu. Dar Isus a zis, “Prin roadele lor voi îi veți cunoaște.”

120 Acum, noi știm un lucru. Acum priviți aici. Aici este întreaga punere de capac al fiecărui verset în Biblie. Noi îl vom lua doar în cîteva minute și vă vom arăta că, în fiecare loc unde s-a vorbit despre el, despre păcatul de neiertat, de neiertat. Atunci Pavel vine aici, să pună capac la aceasta, zicînd, “Dacă noi păcătuim cu voia după ce am primit cunoștința adevărului, acolo nu mai rămîne nici o jertfă pentru păcat.” Atunci acela trebuie să fie păcatul de neiertat, este, “păcătuiind cu voia.” Este asta adevărat? “Cel ce păcătuiește cu voia.”

121 Acum, ce este păcat? Următorul lucru pe care voi trebuie să-l aflați, ce este păcat. *Păcat* este “nesupunere.” *Păcat* este “respingere.” Acum priviți aici. Primul păcat. . .

122 Eu am avut un loc pe aici pe care am vrut să vi-l arăt, primul loc din această Scofield aici, [traducerea Scofield a Bibliei—Trans.] ce a scris el în această adnotare aici. Eu cred că aceasta se găsește în Romani, capitolul al 3-lea. El a spus aici, așa cum el a interpretat aceasta prin Webster, desigur, în adnotări. El a zis, “Păcatul este respingerea voiei descoperite a lui Dumnezeu.”

123 Păcatul, în forma lui inițială, este să respingi Cuvîntul descoperit al lui Dumnezeu, ce Dumnezeu . . . sau voia lui Dumnezeu. Cînd Dumnezeu a descoperit ceva ca voia Lui; și a respinge Acea, este a huli, sau, să respingi pe Dumnezeu.

124 Care era primul păcat? Să ne uităm la el. Voi mergeți înapoi aici în Genesa 3. Voi îl puteți citi cînd ajungeți acasă, și dacă voi vreți. Genesa 3, cînd Dumnezeu a pus grădina Edenului, l-a pus pe Adam și pe Eva acolo, El le-a spus lucruri pe care ei . . . Acela era Cuvîntul Lui; Care ei le puteau face, și lucruri care nu le puteau face. Acum priviți cînd Satan a venit la Eva, el a zis, “Dumnezeu a zis, ‘Tu să nu mîncîni din el,’ dar cu siguranță tu nu vei muri.” Vedeți aceasta? Atunci Eva cu voia . . . Voi o pricepeți? Eva făcînd ceva cu voia de care ea știa că Dumnezeu a zis să nu facă. Este asta adevărat? [Adunarea zice, “Amin,”—Ed.] Acum priviți la aceasta. Cînd Eva cu voia . . . Primul păcat care a fost comis vreodată. Este asta adevărat? [“Amin.”] Eva, cu voia, cunoscînd voia lui Dumnezeu și a refuzat să o facă. Este asta adevărat? [“Amin.”] Acela era primul păcat.

125 Atunci ce este păcat? În Sfîntul Ioan al 3-lea capitol, al 18-lea verset, Isus Cristos a zis, Însuși, este aceasta, că, “Cel ce nu crede este deja condamnat.” Este asta adevărat? Atunci păcatul este de fapt necredință.

126 Satan, și în ademenirea lui, i-a spus Evei că, “Dumnezeu a spus aceea, dar El nu a spus-o dinadins.” Vedeți cum a văruiet el Cuvîntul? Păi, acum el a zis, “Acum, Dumnezeu a zis Aceasta, dar El nu a spus Aceasta dinadins.” Cu alte cuvinte, “Voi veți fi . . . Ochii noștri vor fi deschiși. Voi veți ști, știți mult mai multă cunoștință.”

127 Și acum aceeași minciună putredă este spusă de către Satan, la predicatori și membri de biserică astăzi, [Fratele Branham bate pe amvon de două ori—Ed.] să zică, “Cuvîntul lui Dumnezeu zice *așa-și-așa*, dar aceasta nu înseamnă Acea.” Cuvîntul lui Dumnezeu înseamnă întocmai exact ce spune El. [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori.] Aceasta-i adevărat.

128 Eu am vorbit aici, nu cu mult în urmă, la propria mea biserică și propriul meu popor, cînd unii au pus aceasta . . . erau din afara orașului. În serviciile de vindecare, eu niciodată nu am prezentat vreun fel de o—o învățătură, deoarece acesta era un grup amestecat. Dar în propria mea biserică eu predic ceea ce eu cred că este Adevărul. Și tot ce eu predic este Adevărul, dar eu nu intru în amănunte cu Acesta. Cînd cineva m-a văzut botezînd aici, în Numele Domnului Isus Cristos, ei au zis, “Frate Branham, eu credeam că tu erai un—un trinitarian, tot timpul.”

129 Eu am zis, “Tu ai mult *gînd* care vine.” Am zis, “Biblia a zis. . . Și în nici un loc nu a fost cineva botezat vreodată în vreun alt fel decît în Numele lui Isus Cristos.”

“Păi,” a zis, “dar tu știi. . .” Am zis. . .

Eu am zis, “Lucrul acela este pus chiar înaintea ta.”

130 Un frate Adventist de Ziua a Șaptea, care, fratele lui șade prezent acum, a venit aici sus la casa mea odată, să mă provoace asupra acelui lucru. Fratele meu a zis către el, el a zis, “Acum, uite, frate, tu ascultî la ceva care nu este corect.”

Și el a zis, “Cine este Bill Branham să-mi spună mie?”

“Păi,” a zis, “vino sus și ascultă la Cuvîntul lui Dumnezeu.”

131 Astfel băiatul a venit sus, și noi am pus Biblia în față. Eu am zis, “Acum uite, frate, o să-ți așezi tu cartea ta de texte jos, și noi vom lua Biblia?”

“Da, Biblia.”

132 Am zis, “Atunci dacă Cuvîntul lui Dumnezeu zice că tu ești greșit, mă vei lăsa să te botez în Numele lui ‘Isus Cristos’? Și dacă tu îmi dovedești că ‘Tată, Fiu, și Duhul Sfînt’ este felul de a fi botezat, în Biblie, eu te voi lăsa să mă botezi.” El a fost de acord cu aceasta.

133 Și tocmai primul lui text era singurul loc pe care el l-a avut, și a fost condamnat chiar acolo, și apoi a refuzat să mă lase să-l botez. Acum ce înseamnă aceea? El. . . “Dacă noi păcătuiam, sau nu credem, cu voia după ce noi am primit cunoștința Adevărului, acolo nu mai rămîne jertfă pentru păcat.” Acolo este păcatul vostru de neiertat.

134 Dacă voi știți care este Adevărul Evangheliei, și este pus înaintea voastră, și Dumnezeu vi l-a descoperit, și voi știți că Acesta este Adevărul; dar doar să satisfaceți ceva adunare sau ceva predicator neînsemnat, sau să fie popular, că tu vrei să te ții de lucrurile de care tu vrei să te ții, în loc să iei Cuvîntul lui Dumnezeu; Pavel a zis, “Cel ce păcătuieste, sau nu crede, cu voia după ce el a primit cunoștința Adevărului, acolo nu mai rămîne nici o jertfă pentru păcat.” Acolo este păcatul vostru de neiertat, este să cunoști ce este Adevărul și să refuzi să umbli în El. Amin. Acum, voi credeți că aceasta este adevărat? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Aceea este ce a spus Biblia. “Cel ce păcătuieste!” *Păcat* este “necredință.”

135 Păi, voi ziceți, “Este fumatul un păcat, băutul un păcat?” Nu, nu. Acelea sînt atribute ale necredinței. Voi faceți aceea pentru că nu credeți.

136 Dacă un om zice că el crede, el trebuie să fie un Creștin și să umble în felul în care el zice că este. Vedeți, atribute! Mărul nu este pomul; el este atributul pomului. Și pentru că tu minți,

furi, înșeli, și fumezi, și—și faci fiecare lucru, și te numești un Creștin, este pentru că tu nu ești născut din nou. Aceasta-i adevărat. Acea arată că acela este felul de viață pe care tu o duci. Isus a zis, “Prin roadele lor îi veți cunoaște.” Vedeți?

137 Și dacă voi faceți lucrurile acelea, Biblia a zis, “Dacă voi iubiți lumea, sau lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în voi,” voi sînteți numai religioși și niciodată nu ați avut vreo salvare. *Religios* este o acoperire, însă salvarea este libertate. Aleluia! [Fratele Branham lovește pe amvon de șase ori—Ed.] Salvarea descoperă, aceasta-i adevărat, și arată ce ești tu. Aceasta-i adevărat. Acum, din cauză că noi facem lucruri greșite, este pentru că noi nu credem.

138 Dar dacă voi credeți din toată inima voastră că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu este sub obligație, dacă mărturia voastră este adevărată, să vă dea botezul Duhului Sfînt, să vă sigileze în Împărăție pînă în Ziua Răscumpărării voastre. Aceasta-i adevărat.

139 Și dacă voi ziceți, “Păi, eu am Duhul Sfînt! Slavă lui Dumnezeu! Știi că Îl am; eu am căzut sub Duhul.” Oh, acela nu este nici un semn că tu ai Duhul Sfînt, nici un pic. Prieteni, eu am văzut tot felul de lucruri care cad sub duhuri. Aceasta-i adevărat. Acea nu vă face să aveți Duhul Sfînt.

140 Dar cînd voi aveți dragostea lui Isus Cristos în inima voastră, cînd Dumnezeu face din voi un Creștin, cînd El vă sigilează în Împărăția Lui! Voi ați putea cădea sub Duhul, de asemeni. Voi ați putea face *aceasta, aceea, sau cealaltă*, orice este aceasta. Dar viața voastră va puncta, de asemenea, în mărturisirea voastră.

141 Viața voastră mărturisește așa de tare, încît, nu contează ce spuneți, oamenii nu o vor crede dacă nu o trăiți. Ei nu o să vă creadă. Și voi nu o credeți, voi înșivă, și publicul nu o crede, astfel voi vă faceți doar nenorociți. De ce nu veniți cu o inimă adevărată, și să ziceți, “Dumnezeule, eu mărturisesc greșelile mele, și eu cred în Isus Cristos cu toată inima mea. Acum, Dumnezeule, dă-mi Duhul Sfînt.” El o va face. Aceasta-i adevărat. El o va face. Atunci, roada aceluia, din cauză că voi credeți!

142 Acum voi ziceți, “Păi, m-am lăsat de fumat. M-am lăsat de băut. Am—am încetat să fac *aceasta*, și *aceea*, și *cealaltă*.” Frate, orice păcătos poate să facă aceea. Desigur, el poate. Acea nu face. . .

143 Într-un—într-un timp de război, voi vedeți un om, să zicem că el poartă uniformă Americană. Acum, Frate Roberson, Frate Funk, mulți dintre voi soldați de aici, voi nu v-ați putut încrede într-un om pentru că avea pe el o uniformă Americană.

Acela ar putea fi un spion. El ar putea fi un German. El ar putea fi un dușman. Din cauză că el poartă uniformă Americană, aceea nu-l face un American. Nu, domnule.

¹⁴⁴ Aleluia! Voi ați putea aparține la fiecare biserică din țară, și întoarceți fiecare pagină, în fiecare An Nou, și aceea nu vă face un Creștin. Frate, când tu ai un mandat cu amprente digitale, atunci tu ești un American. [Fratele Branham bate pe amvon de cinci ori—Ed.] Tu ai un mandat, să dovedești că tu ești un American.

¹⁴⁵ Și când tu ai botezul Duhului Sfânt, cu puterea lui Dumnezeu lucrând în viața ta, și te face să trăiești smerit și pașnic în această lume prezentă, zi de zi, săptămână după săptămână, an după an, ei știu unde stai tu. Aceasta-i adevărat. David a zis, “Acesta va fi ca un pom sădit lângă râuri de apă. Orice face el va prospera. El nu se va veșteji într-o secetă, pentru că este sădit lângă râuri de apă.” Da, domnule. “Roadele lui nu se vor veșteji. Frunzele lui nu se vor veșteji. El își va aduce roada în anotimpul lui. El. . . Acum, cel rău nu este așa; ei sînt ca pleava care se usucă și vîntul o suflă departe,” aceasta-i corect, de la o trezire la cealaltă, și trebuie să fie trezită și iar trezită. Dar un om odată ancorat în Cristos el știe unde este. Asta-i adevărat.

¹⁴⁶ “Acum dacă noi păcătuim,” p-ă-c-a-t, păcat! Acum ce este păcatul? *Păcatul* este “necredință.” Cîți știți aceasta? Luați-vă dicționarul Webster al vostru, oriunde vreți să mergeți. Aici în Biblie, primul păcat era necredința. Este asta adevărat? “Cel ce nu crede este deja condamnat.” Prin toată Scriptura, totul, acesta este “necredința, necredința.”

¹⁴⁷ Dacă eu zic, că este—este noapte afară, este întuneric; cît de mult este întuneric, doar care parte din aceea este noapte? Aceasta este tot noapte. Este asta adevărat? Este noapte deoarece este întuneric? Este asta adevărat?

¹⁴⁸ Cît de mult este lumină în camera aceasta? Este partea *aceasta* lumină? Păi, întregul lucru este lumină. Este lumină pentru că este lumină.

¹⁴⁹ Și dacă tu ești un credincios, tu ești un Creștin. Dacă tu nu ești un credincios, tu nu ești un Creștin. Aceasta-i tot.

¹⁵⁰ Căci tu nu ești salvat prin ceva fapte bune. Tu nu ești salvat prin strigare. Tu nu ești salvat prin jucatul în Duhul. Tu nu ești salvat prin vorbirea în limbi. Tu nu ești salvat prin ținerea sabatelor. Tu nu ești salvat prin mîncarea cărnii. Tu nu ești salvat prin aderarea la biserică. Tu nu ești salvat prin botezul în apă. “Tu ești salvat prin credință. Prin har ești tu salvat.” Adevărat.

¹⁵¹ Și dacă tu într-adevăr ești salvat, lucrurile astealalte vin automat. Tu vorbești în limbi. Tu ai putea striga. Tu poți lăuda

pe Dumnezeu. “Duhul profeților este supus profetului.” Când păstorul vede ceva greșit, el zice, “Uite, soră, sau frate, aceea este greșit.” Tu ești supus. Asta-i adevărat. Tu ești supus. “Duhul profeților este supus profetului.” Doar se supune și zice, “Dumnezeule, iartă-mă. Eu nu am vrut să ies din ordine. Eu sînt gata să . . .” Oh, oh, dacă biserica s-ar mișca înainte, atunci voi o să vedeți o biserică mișcîndu-se pentru slava lui Dumnezeu. “Duhul profeților este supus profetului.” Fiecare lucru este în ordine, biserica așezată în ordine.

¹⁵² Dar dacă voi aveți capul lor ridicat sus, zicînd, “Eu nu cred! Eu doar îți spun, eu nu cred!” Aceea arată chiar atunci că acolo este ceva rău cu voi. Aceea este greșit. Acolo este ceva greșit. Voi nu puteți suporta corectare. Voi știți ce vreau să spun.

¹⁵³ Scriptura zice, “Însemnați-i pe aceia,” de asemenea. Asta-i adevărat, dacă nu puteți suporta corectare. Voi nu puteți să stați în ordine. Voi nu puteți să stați în lucrurile lui Dumnezeu, atunci dați-vă jos. Pavel a zis, “Ei au mers dintre noi pentru că ei nu erau dintre noi.” Această-i adevărat. Și el a zis, “Toate aceste învățături, și . . . Și el a zis, “Cînd am venit printre voi, există *aceasta*, și există *aceea*, și există alta.” A zis, “Păi, eu aud că există chiar certuri, și un om care trăiește cu propria lui mamă, și altul se îmbată la masa Domnului.” A zis, “Eu aud toate aceste lucruri. Ele nu ar trebui să fie.” Și cînd ei au plecat afară, el a zis, “Păi, ei au plecat deoarece ei nu erau dintre ai noștri.” Această-i adevărat. El a zis, voi mîncăți la mesele Diavolului, apoi mîncăți la masa Domnului, apoi încercați să vă numiți Creștini.”

¹⁵⁴ El i-a tăiat. I-a făcut felii. El i-a iubit, dar el le-a spus Adevărul. Și cînd generația aceea învie, și Pavel stă înaintea lor, Pavel ar putea spune, “Eu sînt liber de sîngele tuturor oamenilor. Eu nu m-am sfiit să vă spun tot Adevărul lui Dumnezeu.” [Fratele Branham bate pe amvon de două ori—Ed.]

¹⁵⁵ Eu nu va trebui să răspund pentru ziua lui Pavel. Dar cînd această generație vine sus, eu va trebui să stau ca un martor. Atunci, dacă eu știu că ceva este Adevărul, și refuz să-L spun, și compromit din cauza popularității, eu voi fi aruncat afară ca un fățarnic. [Fratele Branham bate pe amvon de patru ori—Ed.] Dar eu pot fi aruncat afară ca un—ca un impostor, eu aș putea fi aruncat afară ca un “fanatic,” și numit fiecare lucru din lume aici; dar în Ziua aceea, Dumnezeu să zică, “Tu ai ținut Cuvîntul Meu, Eu te voi ține pe tine în Ziua Necazului.” Această-i adevărat. Acela este lucrul de făcut.

¹⁵⁶ Dacă Biblia nu a învățat botezul Duhului Sfînt, și a încetat acolo în urmă de tot, eu aș învăța același lucru. Biblia învață, “Isus Cristos același, ieri, azi, și în veci.”

157 Dacă Ea a zis că minunile au încetat cu apostolii, eu aş crede aceasta. Dar Dumnezeu a zis, “Aceste semne vor urma pe aceia, pînă la sfîrşitul lumii.” Eu o cred.

158 Dacă ei zic că oamenii puteau vorbi în limbi numai în urmă în epoca apostolilor, şi Biblia a spus că aceea era singura epocă în care ei să vorbească, eu aş crede Aceasta. Dar El a zis, “Aceste semne, şi vorbirea în limbi, erau în aceasta, drept înainte pînă la sfîrşitul lumii.”

159 Dacă botezul în apă în Numele lui Isus urma să înceteze cu apostolii; şi în forma bisericii Catolice, “Tatăl, Fiu, şi Duh Sfînt;” dacă noi trebuia să încetăm acolo în urmă, şi să începem cu aceasta, eu aş face acelaşi lucru. Dar este învăţat, că aceasta este la fel, “Această Evanghelie trebuie să fie predicată în toată lumea ca o mărturie, şi apoi va veni sfîrşitul.” Dacă stropirea era în Biblie, eu aş stropi. Aceasta-i adevărat. Orice!

160 Dacă spălarea picioarelor nu era în Biblie, eu nu aş predica aceasta. Dar Biblia a zis, “Ferice de voi dacă ştiţi aceste lucruri şi le faceţi.” [Fratele Branham bate pe amvon de două ori—Ed.] Şi eu am spus Adevărul.

161 Dacă Cina Domnului era spirituală, şi nu era să fie luată natural, eu aş spune așa. Dar Isus a zis, “Ferice . . .” A zis, “Faceţi aceasta, şi luaţi aceste elemente ale Lui, trupul Lui, pînă cînd El se întoarce din nou.” Eu am stat cu aceasta.

162 Dacă El a zis, vindecarea Divină, El a încetat-o în urmă acolo, eu aş crede aceasta. Dar Isus a zis, “Ei îşi vor pune miinile peste bolnavi, şi ei se vor însănătoşa, pînă la sfîrşitul lumii.” Eu cred Aceasta! Adevărat. Eu cred că semnele urmează pe credincioşi.

163 Eu mă ridic şi văd o mulţime de fanatism că se ridică şi acţionează parcă, şi imită şi batjocoresc în felul acesta; nu batjocorind, ci ei merg afară şi aduc reproş, de fapt un reproş. Stau în biserică şi vorbesc în limbi, şi merg afară, şi se bosumflă şi se ceartă; şi pleacă, pentru trezirea următoare, şi vin înapoi înăuntru. Acela nu-i Dumnezeu. [Fratele Branham bate pe amvon de trei ori—Ed.] Corect. Nu, domnule. Prin roadele noastre voi sînteţi cunoscuţi.

164 Mie nu-mi pasă, atunci, tu le poţi prezenta Adevărul, şi să zici, “*Iată-L aici, AŞA VORBEŞTE DOMNUL.*”

165 Şi un om priveşte la Acela; el se teme de Aceasta. Şi el pleacă la o parte şi zice, “Oh, eu nu cred Aceasta, oricum.” Frate, tu ai păcătuît împotriva Duhului Sfînt. Tu ai făcut ceva pentru care niciodată nu vei fi iertat, pînă cînd vii să îndrepti lucrul acela.

166 Dacă eu vin atît de departe ca Rîul Ohio, şi acolo este podul, şi ei îmi spun că acolo este podul peste care să traversez.

Eu zic, “Păi, eu am să iau automobilul meu pe altă cale.” Acolo este podul. El a fost pus acolo. Acolo este o taxă de plătit. Eu trebuie să traversez podul, dacă mă aștept să ajung la Kentucky de la Jeffersonville. Eu trebuie să trec podul. Este asta adevărat? Oh, eu zic, “eu nu o să fac aceasta. Eu mă voi duce doar să-mi cumpăr o barcă, și merg dincolo pe barcă, sau eu voi angaja pe cineva.” Ascultați, există o imunitate pe podul acela. Când tu ajungi jos pe țărmul celălalt, autoritățile te vor întâmpina chiar acolo și te vor aresta pentru că faci aceasta. Aceasta-i exact adevărat.

¹⁶⁷ Nu-i de mirare că Isus a zis, “Un om a intrat fără haina de nuntă pe el.” El a zis, “Prietene, ce faci tu aici? Cine te-a adus aici înăuntru?” Și omul a stat neputincios. De ce nu a avut el? În o- . . . în pildă acolo.

¹⁶⁸ Mirele, în Orient astăzi, mirele așează cina nunții. Și când el o face, aceasta depinde de el ca să furnizeze roba.

¹⁶⁹ Isus Cristos a așezat Cina Nunții la sfîrșitul vieții, și aceasta depinde de El să furnizeze pregătirea robelor.

¹⁷⁰ Și la ușă, portarul, așa cum era, sau unul din prietenii lui apropiați, stătea acolo. Și fiecare om care a venit sus cu un bilet, a primit același fel de robă. Ei au pus-o pe el. Dacă el era în zdrențe sau dacă era în poplin, întocmai la fel, el purta roba, pentru că el arăta întocmai exact ca și ceilalți. Aceasta-i exact adevărat.

¹⁷¹ Și, frate, când noi venim la Cina Nunții, noi trebuie să avem aceeași robă pe care o avea Sfîntul Pavel în urmă acolo. [Fratele Branham bate pe amvon de cîteva ori—Ed.] Noi trebuie să avem același botez al Duhului Sfînt. Noi trebuie să avem aceeași Evanghelie arzînd în inima noastră, aceeași dragoste, sau noi vom fi dați afară. Ziceți, “Bine, frate, eu am fost Penticostal. Eu. . .” Nu, domnule. Acea nu te va umbri nici un pic. “Eu am fost un Metodist. Eu am fost un Prezbiterian. Eu am aparținut la Tabernacolul Branham.” Acea nu o să aibe nimic de a face cu asta. Asta-i adevărat.

¹⁷² Voi vedeți Adevărul Evangheliei! Cum a botezat Pavel? Cum a botezat biserica timpurie? În Numele lui Isus Cristos. Ce făceau ei acolo? Ei au învățat vindecarea Divină. Ei au învățat Puterea lui Dumnezeu. Ei au învățat Reîntoarcerea literar. Ei au învățat luarea naturală a elementelor de spălare a picioarelor și—și pîinea împărtășirii, și lucruri ca acelea; au frînt pîinea, din casă în casă, cu unitate de inimă. Este asta adevărat? [Adunarea zice, “Amin.” Fratele Branham bate pe amvon de cîteva ori—Ed.] Da, domnule.

¹⁷³ Ei au crezut în musturarea păcatului unde era acesta, și să pună lucrurile deoparte. Anania și Safira, aceasta nu a fost ușor, dar Petru le-a spus, a zis ce li s-a întîmplat.

174 Cînd bătrînul Simon vrăjitorul a crezut, și a venit înăuntru și a vrut să cumpere Duhul Sfînt, sau să fie un mare ins în biserică, zicea, “Eu voi pune foarte mult în visterie; voi lăsațîmă doar să trec oricum.”

175 Petru a zis, “Banii tăi să piară cu tine.” Și ei nu au atins porunca lui. Dumnezeu să-i binecuvînteze pe oamenii aceia care au avut adevărata convingere a Duhului Sfînt, că ei au văzut și spun Adevărul. Acolo este aceasta. “Simone, tu ești greșit.” Simon știa că el era greșit.

176 Acum dacă tu refuzi să umbli în Aceea, tu hulești Duhul Sfînt. “Căci cel ce păcătuiește cu voia, după ce el a primit cunoștința Adevărului, acolo nu mai rămîne nici o jertfă pentru păcat.”

177 [Porțiune goală pe bandă—Ed.] “. . . să nu furi. Tu să nu minți.” Noi am trecut prin aceea, azi dimineată, am arătat că păcatul nici măcar nu era cunoscut pînă cînd legea l-a mărit.

178 Întocmai cum legea nu ar fi cunoscută aici în oraș, nu ar fi greșit să treci pe o lumină roșie, numai dacă era o . . . există o lege împotriva acesteia. Nu ar fi nici o lege—nu ar fi nici o lege, greșit să mîni pe străzi, cu nouăzeci de mile pe oră, numai dacă există o lege de viteză.

179 Și noi nu am fi cunoscut păcatul dacă nu ar fi o lege. Apoi cînd legea a venit și a mărit păcatul, sau l-a manifestat, atunci a venit harul lui Isus și a luat la o parte dorința de păcat din inima voastră. Vedeți, acela a luat păcatul la o parte.

180 Cel mai înalt Lucru din Ceruri, Dumnezeu Însuși, a devenit cel mai josnic lucru de pe pămînt, chiar să reprezinte un șarpe. Ați știut voi asta? El a fost un șarpe de alamă în pustie. Este asta adevărat? De la cel mai înalt articol din toată Eternitatea, la cea mai josnică creatură pe pămînt; și de la cel mai sfînt Lucru care exista, pînă la cel mai nesfînt lucru care exista, căci El a luat păcatul fiecărui om, fiecare fiară, fiecare muritor, asupra Lui, și a murit ca un păcătos, cu păcatele voastre asupra Lui.

181 Al doilea om nu ar fi putut veni, a doua persoană a Dumnezeirii nu ar fi putut veni, a treia persoană a Dumnezeirii nu ar fi putut veni, a patra persoană. Îngerii nu ar fi putut veni. Dumnezeu Însuși a venit jos, cel preînalt, să fie făcut cel mai de jos, să îndepărteze păcatul.

182 Atunci, bărbați și femei, priviți ce a spus El, și credeți-L. Acum, Biblia, “Cînd ei au păcătuît cu voia.”

183 Omul în . . . cînd el a venit și și-a pus mîna pe mielul muribund, el a zis, “Eu am comis adulter, mare preot. Și eu ofer acest miel fără cusur,” simbol al lui Cristos. Și-a pus mîna peste căpșorul lui. Ei îi tăiau gîtul, și el a tremurat și a behăit și a murit, și s-a scuturat. Și el știa căci chiar înăuntru acolo

zăceau păcatele lui. El trebuia să moară așa, el însuși. El trebuia să moară dacă acest înlocuitor nevinovat nu ar fi murit pentru el.

¹⁸⁴ Atunci numele lui, Dl. John Doe, a fost pus în evidență. El a fost păstrat aici. Unul dintre Leviți l-a păstrat, în ordine, scribul. El era păstrat aici, atunci, “El a comis această curvie; el a oferit acest miel pentru aceasta.”

¹⁸⁵ Atunci el a recunoscut căci Cuvîntul lui Dumnezeu a cerut, “o dată pe an,” asta-i tot. Păi, el a mers drept înapoi afară cu aceeași dorință. El a văzut femeia din nou, și a comis curvie din nou; a adunat lemne în ziua sabatului; orice era păcatul lui. El a venit din nou înapoi, cu un alt miel, înainte de curățirea sanctuarului.

Și cînd el a venit din nou înapoi, “Cum te cheamă?”

“John Doe.” A căutat în jos pe John Doe.

“Care este crima ta?”

“Comiterea curviei.”

¹⁸⁶ “Da, noi l-am găsit, l-am prins în fapt.” “Păi, tu deja ai făcut-o. Tu ai avut un ispășitor. Cuvîntul lui Dumnezeu cere ca tu să fii împrășcat cu pietre.” Și ei l-au tras din acel loc acolo afară, și l-au împrășcat fără milă. Mie nu-mi pasă dacă el era primarul orașului, sau cine era el. Oricine era el, el a murit fără milă, aceasta-i adevărat, deoarece el a respins Cuvîntul lui Dumnezeu. Dumnezeu a cerut un miel, și el l-a respins.

¹⁸⁷ Și acum Pavel a zis, “Acea era sub legea lui Moise. Cel ce a disprețuit legea lui Moise, a murit fără milă, sub doi sau trei martori care l-au prins în faptă. Cu cît mai mult va fi aceasta cînd un om își pune capul lui pe Mielul lui Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu?”

¹⁸⁸ Și inima Lui sfișiată! El a fost învinețit. Și lacrimile Lui curgeau de pe obrajii Lui; spinii în coroana Lui, și sîngele curgîndu-i peste fața Lui, amestecat cu lacrimi sărate, în trupul Lui rănit. Și un om să vină și să spună, “Da, eu sînt convins că acela este Fiul lui Dumnezeu,” și apoi să se întoarcă în jur și să nu creadă harul Lui și mila Lui și Cuvîntul Lui.

¹⁸⁹ Pavel a zis, “Cel care face asta cu voia, acolo nu mai rămîne nici o jertfă pentru păcat, ci o așteptare înfricoșată pentru judecată și indignarea aprinsă care va distruge pe dușman.” Fratele meu, cînd Adevărul îți este prezentat!

¹⁹⁰ Eu așez aceasta ca o temelie de bază pentru trezirea care vine. Voi aduceți Bibliile voastre în fiecare seară. Voi aduceți-vă creioanele, aduceți-vă caietul, să verificați. Și oricînd voi vedeți ceva ce nu înțelegeți, “veniți, să o raționăm împreună.”

¹⁹¹ Eu vreau să știu Adevărul, de asemeni. Eu sînt tot atît de deschis pentru Adevăr ca și voi. Și eu vreau să știu ce este

drept și ce este greșit, căci eu nu vreau să fiu nesupus nici la un singur lucru pe care El a zis să-l fac. Vedeti? Eu vreau fiecare bucațică din El în inima mea proprie, dar aceasta trebuie să vină prin Cuvînt. “Căci dacă noi nu credem cu voia după ce am primit cunoștința Adevărului, acolo nu mai rămîne nici o jertfă pentru păcat.”

¹⁹² Lăsați-mă să pun aceasta, în încheiere, doar într-un minut. Priviți. Acum, cînd, Isus le-a spus că ei au hulit pe Duhul Sfînt, care nu era . . . de neiertat—păcat de neiertat.

¹⁹³ Priviți, Isaia profetul, toți, Ieremia, toți profeții, ei au zis, “Cînd vine Mesia, acesta va fi El.” Dumnezeu. . . Isus Cristos era Cuvîntul lui Dumnezeu. Este asta adevărat? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] A îl respinge pe El este a respinge Cuvîntul. Este asta adevărat? [“Amin.”]

¹⁹⁴ “La început era Cuvîntul, Cuvîntul era cu Dumnezeu, și Cuvîntul era Dumnezeu. Și Cuvîntul s-a făcut trup și a locuit printre noi.” Și *Aici* era Cuvîntul scris al lui Dumnezeu manifestat aici, ca și Cuvînt al lui Dumnezeu pe pămînt. Fiecare Cuvînt al Lui pe care El l-a vorbit era Biblia. Fiecare paragraf pe care L-a gîndit era un cuvînt scris. El era Cuvîntul lui Dumnezeu. Și cînd . . . Cuvîntul scris a declarat că El era Cuvîntul. Și cînd El a venit manifestat aici pe pămînt, și oamenii aceia au privit la Cuvînt și L-au respins, voi pricepeți ce vreau să spun? Deoarece ei și-au pierdut prestigiul lor, deoarece ei trebuiau să renunțe la biserica lor.

¹⁹⁵ Oricine a zis, “Dacă tu crezi felul acela de erezie, noi te vom da afară din biserică.” Păi, ei nu-L puteau crede. Ei L-au crezut, în inima lor, dar ei nu L-au vrut. Ei nu puteau să-și permită să facă o mărturisire publică despre El, deoarece, dacă ei o făceau, ei ajungeau să fie dați afară din biserica lor. Astfel, “Ei iubeau laudele oamenilor mai mult decît laudele lui Dumnezeu.” Ei au zis, “Păi, biserica noastră nu învață Aceasta tocmai în felul acela, astfel noi doar vom. . .”

¹⁹⁶ Priviți la aceiași draci vechi care trăiesc astăzi. Sigur. Ei trăiesc astăzi. “Păi, mama mea era Catolică. Și mama mea era Prezbiteriană. Și eu vă spun, ea, era bine pentru mama. . .”

¹⁹⁷ Mama a umblat în lumina pe care a avut-o ea, dar a venit ziua cînd Lumina Evangheliei strălucește. Teologia bis-. . . bisericile Creștine mor. Aceasta a eșuat. Dumnezeu vă ia pe voi acum, să se descopere pe Sine din nou, prin Biserica Lui, Trupul înviat al Domnului Isus Cristos. Înviat afară din bisericime; înviat afară din bisericile reci formale; înviat afară din fanatism. Dumnezeu aduce înainte o grămadă de oase și pune piele pe ele, în Puterea Duhului Sfînt care va aduce Evanghelia în aceste zile din urmă, cu semne și minuni, pînă la sfîrșitul lumii. Ei vor învăța Biblia. Ei vor sta prin Ea. Ei vor trăi prin Ea. Ei nu vor compromite, la dreapta sau stînga.

Adevărat. Ei vor sta drept pe Cuvînt, și se mișcă înainte. Și Dumnezeu va fi cu ei, zilnic, confirmînd Cuvîntul, cu semne și minuni urmînd. Aleluia! Voi toate stele ale dimineții, răsăriți și străluciți! Aleluia!

¹⁹⁸ Unul sus acolo de pe turnul de veghere. Și a zis, “Oh, străjerule, cît mai este din noapte?” El a zis, “Noaptea vine. Și dimineața vine, de asemeni.” Priviți, întotdeauna noaptea înaintea dimineții. Asta este adevărat. Ei țineau timpul prin stele. Și chiar cam la timpul cînd vine, la un loc înainte să se crape de ziuă; lumina vine înainte, presează întunericul pînă cînd, la cel mai întunecos timp care există, vine lumina. O întunecime chiar înainte de crăpatul zilei.

¹⁹⁹ Dacă tu ești o persoană familiarizată cu munții. Da. Mie nu-mi pasă din ce parte vine vîntul, cum vine el, cît de tare suflă el. Să brăzdeze acea primă rază de lumină cerul acolo, și vîntul va veni drept în jos pe canal, vine drept în jos în vale. Mie nu-mi pasă ce fel de vînt suflă, el se va opri chiar la crăpatul zilei, și vine în jos pe canal. Oh, aleluia!

²⁰⁰ Fratele Funk era culcat acolo noaptea trecută, Fratele Roberson și eu, și ceilalți. Eu am pășit acolo afară, și mi-am luat pantofii. Eu doar am început să plîng, am alergat înapoi în cort din nou. Eu am avut o descoperire, stînd acolo. Am mers înapoi în cort, și Fratele Woods era culcat acolo, dormind cît de tare putea el. Și eu ședeam acolo, pe partea locului, doar plîngînd cît puteam de tare, tremurînd, căci am văzut ceva. Am zis, “Da, Doamne, noaptea vine. Dar și ziua vine, de asemeni.”

²⁰¹ Noi mergem printr-un timp mare de opresiune, cînd teologiile și fiecare lucru din biserici, care au zis, “Veniți, aderați la a noastră. Veniți, aderați la a noastră. Veniți, aderați la a noastră.” Dar întocmai cum începe să se crape de ziuă, acel vîjîit de Vînt puternic, vine din nou jos pe canal, drept în jos în Biserică în felul acesta, tocmai la crăpatul zilei. Oh, acesta trebuie să fie crăpatul zilei, aleluia, căci aceeași Putere a Duhului Sfînt pretinde aceeași Evanghelie care a fost la început. [Fratele Branham bate pe amvon de cîteva ori—Ed.] El a pretins-o din nou astăzi. Aleluia! Oh, doamne! Eu sînt bucuros că noi mărșăluim spre Sion, Biserica Dumnezeului celui viu. Aleluia! Eu cred.

²⁰² Voi credeți că sînt gălăgios? Eu am ceva pentru care să fiu gălăgios, lasă-mă să-ți spun, fratele meu, cînd Sîngele lui Isus Cristos te curățește de tot păcatul. Eu am văzut douăzeci și trei de ani acum, de călăuzire a Duhului Sfînt, să mă predau Lui, și să nu acord nici o atenție la nimic ce se spune. Acesta a pus ceva în inima mea, care este ancorat acolo, pe care eu nu l-am pus înăuntru, eu însumi. Duhul Sfînt l-a pus acolo. Dumnezeu are Adevăr pentru mine. Eu voi umbla în Lumină după cum El este în Lumină. Eu voi avea părtaşie, unul cu altul, în timp ce Sîngele lui Isus Cristos curățește de toată fărădelegea.

203 “Căci cel care păcătuiește cu voia, respinge cu voia, după ce el vede cunoștința Adevărului, acolo nu mai rămîne nici o jertfă pentru păcat.”

204 Ascultați aici, bărbați și femei, acum; prietenii mei, și prieteni Creștini. Dacă singurul lucru despre care voi cunoașteți, este doar simplu venirea la biserică, voi să opriți aceea chiar acum. Opriți-vă să gîndiți că sînteți în ordine. Dacă voi aveți minte imaginară, “Păi, eu cred că sînt salvat,” și tu vezi că întotdeauna alegi certuri, sau tu întotdeauna lăcomești după ceva, acolo este ceva rău cu tine; dacă tu vezi că nu poți să îți vrăjmășia afară din inima ta, dacă tu vezi că există ceva de felul acesta.

205 “Nu fiți amăgiți; Dumnezeu nu este batjocorit.” Asta-i adevărat. “Orice seamănă un om, așa va secera.” Asta-i adevărat. Lucrul pentru voi să-l faceți. . .

206 Voi ziceți, “Păi, eu cred că am Duhul Sfînt,” și tu vezi că nu produce roada de smerenie, și predare, și—și bunătate, și blîndețe, și iertare, și așa mai departe, atunci este timpul ca să te scuturi afară din tine însuși.

207 “Căci dacă tu păcătuiești cu voia, după ce ai primit cunoștința Adevărului, acolo nu mai rămîne nici o jertfă pentru păcat,” pînă cînd nu vii să îndrepti lucrul acela. Asta-i adevărat. Dacă tu știi că tu faci greșit; pășește drept sus tot atît de umil cît poți, și cercetează aceasta.

208 “Păi,” voi ziceți, “Eu o voi căuta, într-una din aceste zile.” “Una din aceste zile” poate fi prea mult. Tu poate nu o să trăiești “într-una din aceste zile.” Lucrul de făcut este să cercetezi aceasta chiar acum. Asta-i adevărat. Privește la acesta și vezi dacă este corect. Și dacă acesta este Adevărul, umblă în El, și Dumnezeu te va binecuvînta.

209 Lăsați-mă să vă spun un lucru înainte. . . doar într-un minut acum, înainte să încheiem. Îmi pare rău să vă țin în acest fel, însă lăsați-mă doar să vă spun unele din lucrurile pe care le cunosc. Dacă există ceva la care eu contribui la îndrăzneală să pășesc sus înaintea lucrurilor, cînd eu știu că cutare—și-cutare lucruri care se ridică să provoace la acel timp, înaintea demonilor și puterilor. Există un singur lucru pe care eu pot sta, și mă simt bine; două lucruri, în principal. Un lucru, că, eu știu din adîncurile inimii mele, eu am încercat să învăț Cuvîntul exact ce a spus El. Eu știu că Dumnezeu a promis că El va onora acel Cuvînt. Mie nu-mi pasă cine-L predică, de unde vine El, dacă Acesta este de la un fățarnic, Dumnezeu va onora Adevărul. Voi credeți asta? Mie nu-mi pasă dacă acesta este cel mai mare ipocrit din lume, Dumnezeu va onora Adevărul. Asta-i adevărat. Eu știu că Acesta este Adevărul, deoarece eu L-am citit din această Biblie. Eu știu că acesta este

Adevărul. Și al doilea lucru, apoi, pe care-l știu, Îngerul acela, când El m-a întâlnit acolo, El a zis, “Nu te teme, Eu voi fi cu tine.” Asta-i adevărat.

²¹⁰ Și, de aceea, neștiind cum, am pășit afară fără viziuni, înaintea lucrurilor, neștiind ce să fac. Când am o vedenie eu știu ce să fac. Dar când El nu-mi spune, și eu trebuie să pășesc chiar acolo afară, și o provocare către negativ. Chiar acolo, mă gândesc, “Doamne, eu nu m-am sfiit, ci am declarat tot sfatul lui Dumnezeu. Fiecare lucru din această Biblie pe care Tu ai spus să-l facem, eu am încercat să-l urmez. De aceea, Doamne, în inima mea zace Cuvîntul Tău. Tu ești obligat să veghezi asupra Cuvîntului Tău. Dacă există ceva ce eu știu că ar trebui să fac, și nu l-am făcut, Doamne, aceasta este ascuns de mine. Eu știu că am încercat să umblu cu Tine, și eu știu că Tu ai onorat aceasta, și toate.”

²¹¹ Și eu am spus oamenilor, deși aceasta m-a durut uneori rău, să spun oamenilor; dar eu le-am spus, oricum, pentru că acesta este Cuvîntul. Și eu niciodată nu le spun să o facă, numai dacă eu însumi o fac. Da.

²¹² Am pășit sus în felul acesta. Apoi eu mergeam puțin mai aproape, și mă gândesc, “Doamne. . .” Vezi puterea aceea stînd acolo, acel demon gata să te provoace, și-ți dă să îndrăznești să vii la el. Eu zic, “Doamne, acesta nu este cuvîntul meu; acesta este al Tău pe care eu stau acum.” Am mers înainte acolo afară, fără să mă grăbesc.

²¹³ Eu ajung acolo, mă gândesc, “O Înger al lui Dumnezeu, lasă ca Prezența Ta să vină aproape, căci Tu ești slujitorul Lui care a fost trimis să mă protejeze în aceste ceasuri. Și Tu mi-ai promis acolo, că dacă voi merge, Tu vei fi cu mine.”

²¹⁴ Astfel eu pășesc drept înainte acolo afară, și zic, “Atunci, în Numele lui Isus Cristos, eu spun Adevărul.” Privesc demonii țipînd, privesc lucrurile care au loc, deoarece Dumnezeu este obligat față de Cuvîntul Lui.

²¹⁵ Dar dacă am știut că aceste lucruri erau adevărate, ca botezurile, și botezul Duhului Sfînt, și toate astealalte acțiuni și lucruri, și am știut că ele erau Adevărul, și doar pentru că am vrut să fiu popular printre. . . și să las pe cineva să mă bată pe umăr și să zică, “Doctor, Reverend, sau—sau Episcop,” sau orice este aceasta, “tu—tu—tu—tu ai predicat o predică bună.” [Fratele Branham a bătut pe ceva de cîteva ori—Ed.] Acea este lauda omului.

²¹⁶ Eu aș vrea mai degrabă ca ei să chicotească și să rîdă de mine, și să facă tot felul de glume despre mine, și să știu că am stat devotat cu Dumnezeu. Asta-i adevărat. Asta-i adevărat. Eu nu vreau laudele oamenilor. Eu vreau laudele lui

Dumnezeu. Eu vreau să știu că eu nu m-am sfiit să declar Adevărul. Apoi dacă voi Îl respingeți, aceasta depinde de voi. Vedeți? Asta-i adevărat.

²¹⁷ Dar lăsați-mă să vă spun Adevărul Evangheliei acum, în trezirea care vine. “Dacă un om nu este născut din apă și din Duh, el cu nici un chip nu va intra în Împărăție,” Cuvintele lui Isus Cristos, în Sfântul Ioan capitolul al 3-lea. El i-a spus marelui cîrmuitor. Acela era un om religios. El era un om renumit. El era un om pios. El era un învățător. El era un învățat. Tot ce vă puteați aștepta de la el, el era. Dar Isus i-a spus că el nu a avut Viață veșnică, deoarece el nu a fost. . . El nici măcar nu a înțeles Aceasta. El a zis, “Dacă un om nu se naște din nou,” ei bine, “el nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu,” nu contează cît de religios era el. El aparținea la cea mai mare biserică. El a avut unul dintre cele mai mari nume. El era un învățător al Bibliei, și totuși nu a fost martor la experiența Nașterii din nou. Dar voi, în seara aceasta?

²¹⁸ Eu vreau să vă pun o întrebare, hotărîită, și chiar la punct. Eu nu o spun ca să vă rușinez. Eu mai degrabă aș fi rușinat aici decît rușinat Acolo. Nu ați face voi mai degrabă așa? Există mulți dintre voi aici care caută botezul Duhului Sfînt.

²¹⁹ Mulți dintre voi m-ați urmărit de cînd am fost un tînăr, doar un mic copilaș aici, sau în adolescența mea, predicînd Evanghelia. Și eu nu am deviat nici un pic de la Evanghelia cu care am început. Eu încă învăț același lucru. Deoarece, Ea nu mi-a fost dată prin ceva seminar, nici nu a fost Ea învățată de om. Ea a venit prin descoperirea Bibliei. Asta-i adevărat. De aceea, eu știu că Ea a venit de la Dumnezeu, și eu am stat cu aceeași Evanghelie.

²²⁰ Cu mulți ani în urmă, eu am predicat botezul în apă în Numele lui Isus Cristos. Mulți ani în urmă, eu am predicat curățirea sufletului uman prin Sîngele lui Isus Cristos, prin sanctificare. Am predicat botezul Duhului Sfînt ca o confirmare, sau pecetluirea deoparte a poporului lui Dumnezeu, în Împărăție. Voi știți că asta-i adevărat. Am învățat vindecarea Divină. Am învățat a doua Venire. Am învățat spălarea picioarelor. Am învățat împărtășirea. Am învățat sfințenia înaintea Domnului. Am învățat toate lucrurile acelea, de la început.

²²¹ Am învățat vorbirea în limbi, “nu-i dovada Duhului Sfînt.” Am învățat strigarea, “nu-i dovada Duhului Sfînt.” Nu există nici unul din lucrurile acelea pe care puteți să spuneți că sînt dovada Duhului Sfînt, sau singura dovadă. Aceasta ar putea fi dovada că Duhul Sfînt este acolo. Cîntatul ar putea fi dovada că Duhul Sfînt este acolo. Vorbirea ar putea fi dovada că Duhul Sfînt este acolo. Oricare din semne ar putea fi, și totuși acesta nu este unul infailibil. Există numai o singură Persoană

Care poate spune că Duhul Sfânt este acolo, acela-i Dumnezeu Însuși. El este Judecătorul. Eu i-am văzut cîntînd, eu i-am văzut vorbind, eu i-am văzut strigînd, eu i-am văzut vorbind în limbi, și toate lucrurile acelea, și nu erau. Roadele lor au dovedit că ei nu L-au avut.

²²² Voi aveți toată credința, eu presupun, în mine, să credeți că eu Îl am. Eu cred, de asemenea. Eu . . . Dumnezeu o știe. Eu cred că voi Îl aveți. Eu am toată credința în voi, să o cred. Voi sînteți buni, iubitori, și blînzi, și fiecare lucru. Eu cred că voi sînteți—voi sînteți oameni Creștini. Eu cred că voi aveți Duhul Sfânt. Eu nu aș putea jura pentru aceasta. Dumnezeu o știe. Asta-i adevărat, vedeți, astfel noi nu putem să judecăm prin aceste lucruri. Voi nu puteți să țintuiți pe Dumnezeu jos și să ziceți, “*acesta* este El,” deoarece El este Judecătorul. Noi nu am fost trimiși să judecăm. Noi am fost trimiși să predicăm. Este asta adevărat? Asta-i adevărat, să predicăm!

²²³ Și eu pot aduce Adevărul. Dacă voi Îl respingeți și plecați la o parte, eu știu că Biblia zice, dacă voi faceți asta, atunci voi . . . Acolo nu mai este iertare de păcate pînă cînd tu vii să îndrepti aceea din nou. Acea este exact corect. Astfel, dacă voi vedeți Adevărul, voi umblați în Adevăr.

²²⁴ Și acum, cînd voi veniți, eu vreau să vă întreb ceva. Cîți de aici, zic, “Frate Bill, chiar deschis, doar—doar așa de simplu cît pot eu în fața publicului, căci eu pot muri chiar înainte de a părăsi această clădire, dar eu vreau ca Dumnezeu să știe și oamenii să știe, aici, că eu vreau adevăratul botez al Duhului Sfânt?” Ați vrea să vă ridicați mîna, zicînd, “Eu într-adevăr vreau adevăratul botez- . . .”? Dumnezeu să vă binecuvînteze. Acum noi avem o șansă pentru o trezire.

²²⁵ Și ascultați, prieteni, să nu veniți, zicînd, “Păi, acum, dacă mă simt foarte rece, și—și dacă eu Îl primesc în felul în care L-a primit sora . . .” Felul în care sora L-a primit, voi să nu căutați după El în felul acela.

²²⁶ Voi doar să veniți cu o inimă curată, crezînd că Isus Cristos este Salvatorul, și voi L-ați acceptat, și voi credeți că Dumnezeu își va ține Cuvîntul Lui, și voi căutați să primiți botezul Duhului Sfânt, și El vi-L va da. Ziceți, “Doamne, eu voi . . . Doar în orice fel Îl torni Tu în mine, tot așa eu primesc Duhul Sfânt. Acea este tot ce vreau, este botezul Duhului Sfânt. Dă-mi Ceva care va lua la o parte acest egoism. Dă-mi Ceva care să ia toată această frică și îndoială la o parte. Doamne, Doamne, să nu mă faci . . . Dacă Tu mă faci să strig; eu i-am văzut pe alții strigînd, și nu au trăit aceasta. Nu mă face să vorbesc în limbi; Doamne, eu am văzut pe alții vorbind în limbi și nu au trăit aceasta. Dar, Doamne, pune Ceva în mine care va trăi în mine, care mă va face să umblu în fiecare zi ca un Creștin. Care mă va face să-mi iubesc vrăjmașii. Care

mă va face să vorbesc bine despre acei care mă vorbesc de rău. Care mă va face gata să mă pocăiesc de tot ce fac rău, să vin drept sus și să-l mărturisesc. Eu voi spune, ‘eu sînt greșit. Iartă-mă, Dumnezeu.’”

227 Acela este felul de duh pe care-l vreți, nu-i așa? [Adunarea zice, “Amin.”—Ed.] Da, domnule. “Mă face umilit. Cînd păstorul meu vede ceva rău în mine, el pășește în jur și zice, ‘Acum, frate, sau soră, tu nu ar trebui să faci aceste lucruri.’ Fă-mă umil, să zic, ‘Da, fratele meu, tu ajută-mă acum să mă rog. Eu nu vreau acel fel de duh peste mine. Eu nu . . .’” Voi nu vreți acel fel de duh, vreți voi? [“Nu.”]

228 Voi nu vreți să mergeți în jur cu o îngîmfare, zicînd, “Păi, ah, nu-i treaba lui să-mi spună mie. Eu știu unde stau.” Oh, cînd voi faceți aceea, prieteni, voi puteți vedea chiar atunci că voi sînteți în afara voiei lui Dumnezeu. Voi puteți vedea că sînteți greșiți, de la început.

229 De ce să nu fii umilit, și să te supui Duhului Sfînt, zicînd, “Da, eu o să înclăștez brațele cu întreaga biserică a viului Dumnezeu. Eu am să mă mișc înainte. Dacă eu văd ceva rău în sora mea, eu am să mă rog pentru ea. Eu văd ceva rău în fratele meu, eu am să . . . Dacă el continuă înainte, eu am să merg acolo la casa lui și zic, ‘Frate dragă, lasă-mă să-ți strîng mîna doar un minut. Tu mă iubești?’ ‘Da, eu te iubesc.’ ‘Tu știi, noi—noi îmbătrînim și noi . . .’ El nu vrea să meargă afară într-un iad al diavolului. ‘Și eu am observat că tu faci un anumit lucru. Acum să—să ne rugăm tu și cu mine pentru aceea.’” Vedeți, ceva în felul acesta.

230 Și atunci dacă fratele nu te primește, atunci tu nu poți să faci nimic. Atunci tu iei un alt frate care să meargă cu tine. Și atunci dacă el devine trufaș, și atunci tu ți-ai făcut partea, aceasta-i tot. Atunci mergi și spune bisericii, și aceea o stabilește, vedeți voi.

231 Acum, voi știți bine de tot, și acest grup mic de oameni care șade chiar aici, voi ați văzut mîna Atotputernicului Dumnezeu peste lucrurile acelea. [Fratele Branham bate pe amvon de unsprezece ori—Ed.] Voi cunoașteți oameni care au umblat chiar aici, care au pretins să aibe Duhul Sfînt. Voi știți aceasta. Și ei au pășit aici sus și au devenit trufași, și indiferenți, și toate celelalte, și au mers afară.

232 Cînd am venit înapoi, păstorul mi-a spus, seara trecută. Am zis, “Te-ai dus să-l vezi?”

“Da.”

“Ai luat pe altcineva?”

“Da.”

233 Îmi amintesc cînd Fratele Shelby mi-a spus despre . . . Și ceilalți, cei diferiți care au mers la oameni, încercînd să . . . Eu

am mers la oameni. Am zis . . . Oh, doamne, ei m-au batjocorit și au spus fiecare lucru. M-au numit fiecare lucru. Am zis, “Acum, uite, prietenul meu drag, aceasta nu va merge.”

234 “Oh, doamne, tu doar ai ajuns afară în lume, și tu ești alunecat. Și tu ești în felul *acesta*, și tu nu obții suflete salvate, și toate ca *acestea*. Și la tot ce te gindești . . .”

235 Am zis, “Nu crezi tu că eu urmez Duhul Sfint, să conduc?”

236 “Oh, tu ești greșit! Tu ești *aceasta*, *aceea*, și *cealaltă*. Tu trebuie să te supui mie! Eu sînt acela care-ți spune ce să faci!”

237 Și tu vezi chiar atunci că acesta este Diavolul. Atunci am zis, “Privește, de aici înainte, de acum înainte, dacă tu nu vei fi împăcat cu biserica; ei te iubesc, dar dacă tu nu vii înapoi, atunci amintește-ți . . . Eu am fost la tine de patru sau cinci ori, fiecare din voi. Atunci eu de asemenea am spus, am luat pe alții cu mine, și tu nu vrei să fii împăcat. Acum eu am să spun aceasta înaintea bisericii, și, de acum încolo, tu trebuie să fii ca un păgîn și un vameș.” Acela este Cuvîntul lui Dumnezeu, nu contează cît de răspicat sună Acesta. Acela este Cuvîntul lui Dumnezeu.

238 Apoi am mers la biserică, și am zis, “De acum încolo, acești oameni nu sînt frații și surorile noastre, deoarece ei s-au separat de noi, pe semne că nu au Duhul, și s-au dus afară, și voi vedeți ce s-a întîmplat. Asta-i adevărat. Asta-i adevărat, voi vedeți ce s-a întîmplat.

239 Voi nu puteți ocoli Cuvîntul lui Dumnezeu. Cînd Dumnezeu spune să faceți un lucru anume, *aceea* este exact ce Dumnezeu vrea să spună să faci. *Aceea* este adevărat.

240 Astfel acum să ne unim împreună. Să fim un grup de oameni aici, în acest mic tabernacol vechi, nu pentru că . . . Dacă voi vreți să luați jos numele acela al meu jos din față de acolo, acela . . . Ei doar l-au pus acolo. Doar numiți-l oricum vreți voi. Eu . . . nu face nici o diferență. Voi o puteți numi doar “biserica,” dacă voi vreți. Acesta nu trebuie să fie un “Branham” tabernacle. Branham nu are nimic de a face cu aceasta, nicidecum, nici un lucru. Ei doar mi-au pus numele sus acolo pentru că contractul a fost în numele meu acolo, și ei l-au pus prin poștă.

241 Și eu am mers jos acolo și am lucrat în timpul depresiunii, și—și ei au adus zeciuielile lor înauntru. În loc ca eu să le păstrez și să nu lucrez, eu mi-am pus propriile mele zeciuieli înauntru, și ofertele mele înauntru, și banii înauntru, și noi am zidit tabernacolul aici. Și acesta este zidit din milosteniile oamenilor pe care ei mi le-au dat, din care să trăiesc. Eu am lucrat și le-am pus înapoi în tabernacol, și acesta-i motivul că ei îl numesc Tabernacolul Branham. *Aceea* nu are nici un lucru de a face cu aceasta. Dacă acesta este numit tabernacolul

Neville, el este numit oricum vreți voi, aceasta nu face nici o deosebire. Acesta este doar un loc mic pe care Dumnezeu ni l-a dat să ne punem capul.

²⁴² Și aici noi venim să ne închinăm Domnului, să învățăm Biblia tot atât de adevărat cum știm noi. Frate, aceasta a fost provocată de-a lungul națiunilor, în locuri în orice fel de lucru, și totuși Cuvîntul lui Dumnezeu se mișcă înainte întocmai la fel, tot atât de curat, și întreg, și neamestecat, cum poate El să fie. Veniți și uniți-vă cu noi acum; nu să aderați la biserică, nu să vă uniți cu noi. Ci veniți să vă uniți în Isus Cristos. Iubiți-L. Și dacă Dumnezeu așa a onorat Cuvîntul Său, să vindece bolnavii, și—și orbii, și cei nenorociți, și l-a bîntuit în toată lumea, cu siguranță El nu mă va lăsa să merg cu o eroare atunci, ar face-o El? Și...?..Cînd Aceasta este chiar aici, scris în Cuvîntul lui Dumnezeu, să nu-L respingeți, frații mei. Primiți-L, deoarece El este Domnul Isus.

²⁴³ Și, voi toți, obțineți botezul Duhului Sfînt. Să fim o familie mare și fericită. Atunci să nu veniți înăuntru, zicînd, “Păi, eu am Duhul Sfînt; glorie lui Dumnezeu, eu o să am daruri acum!” Doar lăsați darurile în pace; ele vor avea grijă de ele însele, vedeți. Dumnezeu, cînd El vede că El vrea să te folosească pentru ceva, El îți va spune ce să faci, și du-te și fă. Nu căutați darurile. Căutați pe Dătător. Veniți înăuntru și primiți Duhul Sfînt. Eu cred că noi urmează să avem un timp minunat, voi nu? [Adunarea, “Amin.”—Ed.]

²⁴⁴ Acum, ce este păcatul de neiertat? Acesta este să păcătuiești cu voia, după ce tu ai primit cunoștința Adevărului. Este asta adevărat? “Căci cel ce păcătuiește...” Și ce este păcat? Necredință. Cînd priviți la El și ziceți, “Acesta este Adevărul,” dar tu refuzi să-L primești. “Cel ce păcătuiește, sau tăgăduiește, cu voia, după ce el a primit cunoștința Adevărului, acolo nu mai rămîne nici o jertfă pentru păcat.” Acolo este Adevărul. Acolo șade Acesta acolo. Și întocmai exact cum voi veniți sus. . .

Aici este același lucru într-un fel mare. Să privim. Eu voi încheia atunci.

²⁴⁵ Acolo este Isus Cristos, El este Fiul lui Dumnezeu; a-L accepta este Viață, a-L respinge este moarte. Faceți ce vreți voi. Voi ziceți, “Păi, acum, eu nu-L cred. Păi, eu îți spun, că eu nu Îl cred. Eu doar nu cred.” Păi, dacă nu crezi, aceea depinde de tine; tu nu ai Viață, asta-i tot. Deoarece, Acela este Adevărul. Asta-i adevărat. În regulă.

²⁴⁶ Același lucru la oricare alt Adevăr. Asta-i adevărat. Să refuzi, să respingi, să nu crezi Cuvîntul lui Dumnezeu, acesta este păcatul de neiertat. Tu nu mai ai nici un drept. Dacă tu vii sus, și zici, “Păi, eu nu cred că El era Cristosul,” atunci tu nu vei fi niciodată salvat pînă cînd te pocăiești de aceea și să fii

împăcat cu El. Voi ziceți. . . Acesta este Adevărul lui Dumnezeu, și El este pus afară la voi, și tu zici, "Oh, eu nu-L cred," atunci tu ești tăiat de la Dumnezeu pînă cînd te pocăiești și vii la Adevăr. Este asta adevărat?

247 Fie ca Domnul să vă binecuvînteze foarte bogat. Fie ca El să vă țină sănătoși.

248 Rugați-vă pentru mine în timp ce sînt plecat, (veți face voi asta?) ca Dumnezeu să-mi dea siguranță, și să mă întorc din nou înapoi pentru trezire. Și, apoi, pe baza aceasta a Adevărului scris al lui Dumnezeu, noi stabilim trezirea care vine. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvînteze în timp ce ne aplecăm capetele.

249 Frate Teddy, dacă tu vei păși aici sus la pian doar un moment, să ne dai doar un cîntecel de vreun fel, în timp ce noi sîntem în rugăciune acum.

250 Tată, așa lungă, învățătură lungă, grea, tăietoare; simțind Duhul Sfînt mai întii venind în adunare și ne-a dat binecuvîntarea, că El este aici, la începutul învățaturii. Știind că El era aici! Apoi gîndind, întorcîndu-ne în Cuvînt, tocmai la punctul ascuțit despre ceea ce ar fi păcatul de neiertat, ar fi să fie. . . să nu ascuți sau să respingi Cuvîntul lui Dumnezeu.

251 Apoi, Tată, noi privim la aceasta, și ne gîndim, "O Dumnezeule, curățește-mă de toată necredința. Lasă-mă să cred că această Biblie este Cuvîntul Tău. Lasă-mă să cred că El este scris aici pentru admirație și pentru corectare, ca un om să poată sta înaintea lui Dumnezeu, fără vină, știind că din aceeași Carte noi vom fi judecați."

252 Și El a zis, "Binecuvîntat este cel ce păzește cele spuse în această Carte, și le face. Acela va avea un drept la Pomul Vieții. Dar acei care nu le vor face, vor fi socotiți ca și cîini și vrăjitori, și așa mai departe, care vor fi aruncați afară, al cărui sfîrșit este să fie arși. Binecuvîntat este cel ce păzește cele spuse. Și cel care va scoate din această Carte, și pune ceva în locul Acesteia, acelaia îi va fi luat, numele lui, afară din Cartea Vieții. Dar oricine va ține toate aceste porunci, și face aceste lucruri, va avea un drept la Pomul Vieții."

253 Dumnezeule, admite aceasta, ca eu, noi în această biserică în seara aceasta, să umblăm întotdeauna în Lumina Bibliei, și să facem doar lucrurile care le spune Biblia; nu să privim la dreapta sau la stînga, sau să nu credem. Ceea ce este Cuvîntul Tău, este Adevăr. Ajută-ne, Tată.

254 Acum acolo erau multe mîini, oh, o duzină sau mai multe, s-au ridicat, poate mai multe. Cincisprezece sau douăzeci, care au vrut botezul Duhului Sfînt. Aceea dovedește că ei sînt flămînzi, Doamne. Și Tu ai zis, "Binecuvîntați sînt cei care flămînzesc." De ce? Duhul Sfînt deja le-a vorbit. Și ei sînt

binecuvîntați, ca într-adevăr să flămânzească, știind că Dumnezeu este cu ei, și le dă foamea aceea. Oh, știind că există ceva acolo pentru ei, atît timp cît sînt flămînzi după aceea! Întocmai cum un om este flămînd după mîncare, acolo trebuie să fie hrană pentru el să mănînce.

²⁵⁵ Acum, Tată, mă rog ca Tu să-i umpli pe fiecare din ei. Admite ca ei să fie umpluți cu Duhul Sfînt, chiar înainte să înceapă trezirea. Înainte ca această adunare să fie afară în seara aceasta, admite, Doamne, ca Duhul Sfînt să vină la fiecare ființă muritoare aici și să umple fiecare inimă cu Puterea Lui și lauda. Admite aceasta, Tată.

²⁵⁶ Acum, vindecă pe bolnavii care sînt în mijlocul nostru. Și, Dumnezeule, fii cu noi, binecuvîntează-ne. Binecuvîntează pe scumpul nostru Frate Neville. Ne rugăm ca Tu să-l păstrezi smerit, Doamne. Și să-i dai acele minunate, predici puternice și învățături pe care el le dă bisericii, știind că aceasta este sănătoasa, sensibilă, Evanghelie neamestecată a lui Isus Cristos. Dumnezeule, doar toarnă în jos binecuvîntările peste el. Binecuvîntează-i soția și familia. Binecuvîntează-ne pe toți împreună, pe prezbiteri, pe fiecare, împreună, căci noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

Acum, Frate Teddy, să . . .

²⁵⁷ Tu ai un cuvînt pe care vrei să-l spui, Frate Neville, ceva cu transmisiunea radio pentru Sîmbăta următoare? Eu cred că este tot . . . [Fratele Neville zice, “Da.”—Ed.] Pentru transmisiunea de Sîmbăta următoare. Cîți ascultați pe Fratele Neville la transmisiune? El are, eu cred, o jumătate de oră acum. Este asta adevărat? [Fratele Neville vorbește cu Fratele Branham.] Da, dă-i înainte. [Fratele Neville zice, “Orice contribuție pentru transmisiune, în seara aceasta, cineva doar să mi-o înmîneze după serviciu. Noi vom aprecia aceasta. Noi nu avem chiar suficienți bani pentru transmisiunea de Sîmbătă, dar aceasta va fi aici cînd vine timpul, astfel noi mulțumim Domnului pentru aceea. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvînteze acum.”]

²⁵⁸ Frate Neville, stai chiar acolo la ușă unde oamenii se duc afară, și unde, dacă ei au ceva pentru aceea, dacă tu vrei, frate. [Fratele Neville zice, “Amin.”—Ed.] Asta-i bine, astfel dacă tu vrei să fii sigur acum că îi primești. Acum, aceasta este pentru transmisiunea lui. El încearcă să o țină pe undă. El întîlnește oameni acolo afară, și oameni care nu vin la acest tabernacol.

De multe ori, eu am încercat.

²⁵⁹ Oamenii zic, “Păi, Rev. Branham, vei veni aici și să te rogi pentru mine?”

Eu zic, “Vino acolo la tabernacol.”

²⁶⁰ “Păi, ah, ah, tu știi, ah, ah, eu doar nu pot face timp să fac asta.”

²⁶¹ Voi știți ce? Ei sînt prea cu gîtul înțepenit, în jumătatea cazurilor, să se smerească să vină la acesta. Aceasta-i exact corect. Poate păstorul lor zice, dacă cineva îi prinde aici sus, ei se tem că vor fi în compania greșită. Dacă ei se gîndesc asta, nu le va face nici un bine să mă rog pentru ei, oricum. Asta-i adevărat.

²⁶² Voi știți ce i-a spus profetul lui Naaman? El a zis, “Du-te jos și scufundă-te în Iordan, în apa lui nămolosă și murdară.”

²⁶³ El a zis, “Păi, apele sus în țara mea sînt mai curate decît acelea.”

²⁶⁴ “Păi, atunci du-te înapoi cu lepra ta atunci” asta-i adevărat, pînă cînd el s-a smerit și a mers acolo afară în Iordanul nămolos, și s-a scufundat de șapte ori cum i-a spus profetul. Lepra lui l-a părăsit. Asta-i adevărat.

²⁶⁵ Dacă ei sînt prea rigizi și țepeni să vină la tabernacol, atunci a lor. . . ei pot să rămînă cu lepra lor atunci. Acea este exact corect. Dumnezeuule, fii milostiv!

²⁶⁶ Oh, doamne, prieteni, cînd eu văd ziua venind, văd vîrsta mea alunecînd aici sus, și fiecare lucru, ce am făcut eu? Oh, mă simt de parcă nu am făcut nimic. Eu trebuie să fac ceva pentru Domnul Isus. Eu—eu doar trebuie să fac ceva. Oh, eu. . . inima mea se sfișie afară din mine acum. Eu mă simt bine și tare. Și eu—eu nu știu ce să spun. Eu nu am predicat de ani, și eu pornesc acum afară să încep să predic. Eu nu știu doar ce să fac, însă eu vreau să cîștig suflete pentru Cristos. Acea este. . . Eu vreau să aduc pe cineva în ordine cu Dumnezeu. Aceasta-i tot. Și totuși, acolo, eu simt parcă ce—slujba care El mi-a dat-o, și totuși eu am pretins mai bine de o jumătate de milion de suflete pentru El. Dar, aceea, aceea pare așa de puțin, față de miliardele care sînt în lume, necreștinizați, voi vedeți.

²⁶⁷ Doar priviți la milioane și milioane și milioane la care încă este de mers! Să mergem, prieteni. Să mergem. Poate voi nu puteți traversa marea, dar voi puteți traversa strada. Să facem ceva. Să facem ceva pentru slava lui Dumnezeu.

Dumnezeu să vă binecuvînteze, în timp ce ne ridicăm acum.

²⁶⁸ Eu vreau să vă întreb acum, așa cum cîntăm cîntarea noastră de eliberare, *Ia Numele Lui Isus Cu Tine*. Priviți, luați Numele lui Isus cu voi, ca un scut de orice dușman. Asta-i adevărat. Cînd ispite în jurul tău se adună, respiră Numele Lui sfînt în rugăciune. Cîți Îl veți lua cu voi, în seara aceasta, zicînd, “Dumnezeule, eu Te voi iubi, Doamne Isuse. Eu vreau ca Tu să mergi cu mine?” Ridicați-vă miinile sus de tot acum. Asta-i adevărat. Dumnezeu să fie cu voi, frate și soră Creștini ai mei. În regulă.

Ia Numele lui Isus cu tine,
Copil al întristării și al suferinței;
El—El bucurie și odihnă—ți va da,
Ia-L oriunde tu mergi.

Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, O ce dulce!
Speranța pământului și bucuria . . .

²⁶⁹ Acum în timp ce cântăm următorul verset, întoarceți-vă în jur și dați mîinile cu persoana de lîngă voi acum.

La Numele lui Isus aplecîndu-ne,
Căzînd proșternuți la picioarele Lui,
Rege al regilor în Cer Îl vom încorona,
Cînd călătoria noastră s-a sfîrșit.

Nume scump, (Nume scump!) O ce dulce! (O
ce dulce!)

Speranța pământului și bucuria Cerului;
Nume scump, (Nume scump!) O ce dulce!
Speranța pământului și . . .

²⁷⁰ Eu vreau să vă întreb ceva. Voi mă iubiți? [Adunarea, “Amin.”—Ed.] Zic, eu vreau ca voi să faceți ceva. Există o mică diferență aici în jurul tabernacolului. Noi vrem să fim un grup mare prietenos, vedeți. Să dăm mîinile cu fiecare. Nu stați la o persoană prea mult. Doar întindeți-vă dincolo și luați pe altul, “Bucuros să te avem, frate. Vino iarăși. Bucuros să te avem, soră. Dumnezeu să te binecuvînteze.” Dați mîinile cu fiecare. Dacă voi vreți să vă vizitați, voi puteți merge acasă să vă vizitați. Dar să dăm mîinile cu fiecare. Vedeți? Mergeți în jur și dați mîinile cu fiecare, apoi ieșiți afară din clădire, bucurîndu-vă. Nu ați vrea să faceți asta? Dumnezeu să vă binecuvînteze.

²⁷¹ În timp ce ne aplecăm capetele. Frate Ruddell, acolo în spate, vrei să ne eliberezi în rugăciune dacă vrei, Frate Ruddell.

Păcatul De Neiertat, Vol. 4 No. 10
(*The Unpardonable Sin*, Vol. 26 No. 8)

Acest Mesaj prin Fratele William Marrion Branham, original dat în Engleză Duminică seara la 24 Octombrie, 1954, la Tabernacolul Branham în Jeffersonville, Indiana, U.S.A., a fost luat de pe o bandă de înregistrare magnetică și tipărit neprescurtat în Engleză. Această traducere Românească a fost publicată în 1994 de către:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

anunț pentru Dreptul de autor

Toate drepturile rezervate. Această carte se poate tipări pe un imprimator într-o casă pentru folosire personală sau să fie distribuit, gratuit, ca un mijloc de răspândire a Evangheliei lui Isus Cristos. Această carte nu poate să fie vândută pe scară largă, afișată pe un website, păstrată într-un sistem de recuperare, tradusă în alte limbi, sau folosită pentru solicitarea de fonduri fără permisiunea clară în scris de la Voice Of God Recordings®.

Pentru mai multe informații sau pentru alte materiale disponibile, vă rog să contactați:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org